PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2569 | Joi 29 Ianuarie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

Notele Guvernului Sovietic adresate Guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței în problema tratatului de stat cu Austria (pag. 2-a).

Lucrările celui de al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R. (pag. 2-a).

B. Stănescu — In noaptea aceasta — eclipsă totală de lună (pag. 2-a).

SCRISOARE DIN R. P. UNGARĂ: **E. Kolozsvari** — Orașul Stalin — orașul puterii și al tinereții (pag. 3-a).

VIAȚA DE PARTID: **A. M. Florea** —Pentru îmbunătățirea conducerii organizațiilor de bază de către comitetul raional (pag. 3-a).

C. Ionescu-Gulian: Despre lupta patriotică a lui Nicolae Bălcescu pentru libertatea și independența națională (pag. 3-a).

Patrioții greci își apără cu dârzenie convingerile în fața judecății (pag. 4-a).

Inmânarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" scriitorului sovietic Ilya Ehrenburg (pag. 4-a).

Impotriva ratificării tratatelor războinice dela Bonn și Paris (pag. 4-a).

Comemorarea lui Nicolae Bălcescu la Moscova (pag. 4-a).

Turneul internațional de șah al R.P.R. (pag. 4-a).

Să ducem în masse hotărîrile Congresului Popoarelor!

In întreaga lume se desfășoară cu o mare amploare campania pentru răspândirea și popularizarea hotărîrilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii. Mesajul adresat guvernelor celor cinci mari puteri și Apelul către popoare, — cele două documente ale Congresului — devin adevărat steag de luptă pentru sute de milioane de oameni, pentru toate popoarele iubitoare de pace.

Congresul dela Viena a fost un moment de însemnătate deosebită în lupta popoarelor pentru apărarea păcii. Congresul a demonstrat în mod strălucit voința nestrămutată a întregii omeniri iubitoare de pace de a preîntâmpina un nou război mondial, de a apăra și consolida pacea. El a arătat forța în continuă creștere a mișcării mondiale pentru pace, la care participă oameni de cele mai felurite păreri politice, filosofice și religioase și care a devenit o puternică coaliție antirăzboinică a diferitelor clase și pături sociale, o mișcare a tuturor popoarelor.

Lucrările Congresului dela Viena au făcut ca noi și noi pături ale populației din numeroase țări capitaliste să se desprindă din mreaja minciunii, să înțeleagă mai limpede care este cauza actualei încordări internaționale, dincotro vine pericolul de război. Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii a contribuit la demascarea imperialiștilor americano-englezi care, în goana lor turbată după profituri maximale, înrobesc și jefuiesc alte popoare, organizează noi războaie care sunt pentru magnații din S.U.A. cea mai rentabilă afacere. Desfășurând politica lor agresivă, hitlerii americani refuză să oprească vărsarea de sânge din Coreea, intensifică cursa nebunească a înarmărilor, alocând mai mult de trei sferturi din bugetul S.U.A. pentru cheltuieli militare, fac noi pași pe calea remilitarizării Germaniei occidentale și Japoniei și împing slugile din Balcani — fasciștii titoiști, greci și turci — la noi manevre provocatoare.

In același timp, milioane și milioane de oameni de pe întreg pământul văd tot mai limpede că năzuința lor cea mai scumpă, năzuința lor pentru pace, este apărată și susținută cu putere de către marea Uniune Sovietică; ei văd că interesele Uniunii Sovietice nu pot fi despărțite de cauza apărării păcii în lumea întreagă, că popoarele n'au avut și nu au un apărător mai ferm al intereselor lor vitale ca Uniunea Sovietică. Dând glas sentimentelor tuturor popoarelor, Kitchlew, membru de vază al partidului guvernamental indian, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", a declarat cu ocazia înmânării premiului: **„Nicio forță din lume nu va putea sili poporul indian să participe direct sau indirect la vreun război împotriva Uniunii Sovietice".**

Puternic răsună în lumea întreagă cuvintele înflăcărate ale Apelului adresat popoarelor de către Congresul dela Viena: **„Popoarele vor să trăiască în pace, oricare ar fi regimul social din țările lor, oricare ar fi idealul lor suprem. Toate popoarele urăsc războiul; umbra lui amenință toate leagănele. Stă în puterea popoarelor să schimbe cursul evenimentelor, să redea oamenilor încrederea în liniștea zilei de mâine.**

Chemăm popoarele lumii să lupte pentru triumful spiritului tratativelor și al înțelegerii, pentru dreptul oamenilor la pace".

Ducând în masse istoricele hotărîri, participanții la Congresul dela Viena fac ample dări de seamă asupra lucrărilor Congresului în cadrul meetingurilor și adunărilor care au loc în toate țările. In meetingurile de masă, care au avut loc la Budapesta, Sofia, Varșovia, Praga, București, Paris, Londra, etc., în sute de adunări ținute în ultimele săptămâni în diferite țări și orașe, milioane de oameni au salutat hotărîrile Congresului. Mari organizații internaționale și naționale s'au declarat de acord cu hotărîrile Congresului. Biroul Consiliului Național al Păcii din Franța a proclamat dorința sa de a coopera cu toți cei care sunt de acord cu documentele Congresului. Mari întruniri ale partizanilor păcii au avut loc la Roma, Milano, Neapole, Pisa, Turin, Genova, Ferrara și în alte orașe ale Italiei. In primele luni ale acestui an vor fi organizate în R. D. Germană nu mai puțin de 70.000 de adunări consacrate hotărîrilor Congresului. Milioane de cetățeni care participă la adunările populare aprobă din toată inima cererile Congresului și se angajează să le sprijine.

De o mare forță mobilizatoare, hotărîrile Congresului cheamă la noi acțiuni concrete de apărare a păcii. In Anglia, larga campanie de popularizare a hotărîrilor Congresului s'a inaugurat sub semnul luptei pentru încetarea imediată a focului în Coreea și pentru convocarea unei conferințe a celor cinci puteri în vederea reglementării divergențelor pe calea tratativelor. Peste 15 milioane de locuitori ai Germaniei Occidentale au și semnat protestul împotriva tratatului criminal dela Bonn, cerând cu hotărîre încheierea unui tratat de pace cu o Germanie unită, independentă și democratică. Despre necontenita lărgire a mișcării pentru pace după Congresul dela Viena vorbesc și asemenea fapte cum sunt crearea în Franța, în departamentele Loire, Pas de Calais, etc. de noi comitete țărănești de luptă pentru pace, încadrarea în rândurile mișcării pentru pace din Belgia a unui mare număr de femei și mame etc.

Succesul Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, creșterea și lărgirea mișcării contemporane pentru pace îi face să turbeze de furie pe dușmanii înverșunați ai păcii, imperialiștii americani și slugile lor. Atâțătorii la război au dezlănțuit un val de persecuții și represiuni împotriva delegaților la Congres din țările înrobite dolarului. Imperialiștii americani anulează pașapoartele cetățenilor din S.U.A. care au participat la Congres, lacheii laburiști ai Wall-Streetului exclud din partid pe acei membri care au fost la Congresul dela Viena sau care luptă pentru pace. Numeroși delegați din țările Americii Latine, Iran, etc. au fost arestați și torturați de sbirii poliției din aceste țări. In ciuda terorii dezlănțuite de imperialiștii americani și lacheii lor, ideile de pace ale Congresului străbat prin gratiile închisorilor din țările aflate sub robia dolarului, rup cortina de minciuni și calomnii țesută de presa murdară a trusturilor, devin un bun al sutelor de milioane de oameni din țările capitaliste, coloniale și dependente. Nu există forță în stare să zăgăzuiască mișcarea mondială pentru pace, mișcare ai cărei luptători sunt însuflețiți de un neasemuit curaj de oarece apără o cauză dreaptă.

Poporul român care, alături de marea și glorioasa fruntașă a lagărului păcii, Uniunea Sovietică, și de țările de democrație populară, se află în primele rânduri ale frontului mondial al păcii, a salutat și salută cu multă căldură istoricele hotărîri ale Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii. Ascultând dările de seamă ale delegaților, care au reprezentat țara noastră la Congres, massele largi din R.P.R. se angajează să traducă în viață hotărîrile Congresului. Poporul muncitor român își manifestă hotărîrea de a lupta neobosit pentru întărirea patriei noastre, post înaintat al frontului păcii, pentru zdrobirea uneltirilor criminale ale imperialiștilor americani și ale odioșilor lor agenți titoiști. Massele largi populare sunt hotărîte să-și ascută vigilența și să lovească fără cruțare în agenții dușmanului, sub orice haină s'ar ascunde.

In cadrul marelui front al luptătorilor pentru pace, poporul român întărește necontenit prietenia și alianța de neclintit cu puternica Uniune Sovietică, bastionul păcii și chezășia securității popoarelor, cu țările surori de democrație populară. El este alături de toate forțele care în lumea întreagă luptă pentru pace și independență națională. Hotărîrile Congresului Popoarelor constituie un puternic îndemn la lărgirea și adâncirea mișcării pentru pace în țara noastră. **„Sarcina noastră** — scrie tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **constă în a cuprinde din punct de vedere organizatoric această massă uriașă de oameni de diferite credințe politice, religioase, etc., având un țel comun, apărarea păcii, de a-i ridica combativitatea împotriva celor mai răi dușmani ai păcii și libertății popoarelor — imperialiștii americani".**

Comitetele de luptă pentru pace din țara noastră au sarcina de cinste de a face ca documentele Congresului dela Viena să fie bine cunoscute de toți cetățenii din R.P.R. In acest scop în întreprinderi, instituții și cartiere au loc dezbateri publice în legătură cu hotărîrile Congresului. In cadrul căminelor culturale se țin conferințe pe această temă. Un mare rol în larga difuzare a documentelor Congresului le revine organizațiilor de massă. O atenție deosebită trebue dată difuzării acestor materiale la sate cu scopul de a atrage în lupta pentru pace noi masse din rândurile țărănimii muncitoare.

Comitetele de luptă pentru pace din întreprinderi, S.M.T., gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective au datoria să lămurească pe toți oamenii muncii din raza lor de activitate asupra legăturii indisolubile dintre realizările lor în producție și cauza păcii, mobilizându-i pentru îndeplinirea planului cincinal în 4 ani, sprijinind activ și popularizând succesele celor peste două mii de brigăzi ale păcii care au luat ființă în țara noastră.

Campania pentru popularizarea și înfăptuirea hotărîrilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii va da un nou avânt luptei pentru pace în lumea întreagă. Forțele păcii cresc și se întăresc, în timp ce slăbește lagărul forțelor reacțiunii și războiului, ros de contradicții de neîmpăcat. Cauza dreaptă a apărării păcii va triumfa! Chezășie stă faptul că în fruntea forțelor păcii se află marele făuritor de victorii, tovarășul Stalin.

Fabrica de reparat utilaj forestier din Vatra Dornei

La marginea orașului Vatra Dornei se înalță clădirea unei noi fabrici. E fabrica de reparat utilaj forestier „23 August" construită în anii regimului de democrație populară.

Grație elanului patriotic al muncitorilor și tehnicienilor, planul de producție pe anul trecut a fost împlinit în 11 luni.

Nu demult secțiile forjă și ajustaj au fost preluate de către utemiști; azi ele sunt secții fruntașe ale fabricii.

La 25 Decembrie 1952, colectivul de turnători al fabricii „23 August" a obținut cea mai mare șarjă de fontă dela crearea fabricii.

Vizitând secțiile fabricii, întâlnești la tot pasul mașini noi sovietice de precizie la care muncitorii lucrează cu spor. Printre măsurile tehnico-organizatorice pe care intenționează să le ia conducerea întreprinderii este și punerea în funcțiune a unui pod rulant la secția turnătorie, care va ușura și mai mult eforturile fizice ale muncitorilor.

Peste drum de fabrică au fost construite două blocuri muncitorești, iar anul trecut au fost date în folosința muncitorilor primele 12 apartamente. Anul acesta vor fi construite noi locuințe muncitorești. Au fost amenajate deasemeni un club, un dispensar medical, o școală de alfabetizare și o cantină spațioasă.

La școala de calificare profesională de șase luni au și fost calificați 40 muncitori în diferite meserii. La biroul personalului sunt angajați mereu noi și noi muncitori. Fabrica se dezvoltă și are nevoe de tot mai multe brațe de muncă.

Noi succese în muncă în cinstea celui de al III-lea Congres al sindicatelor

In întreprinderile constănțene

CONSTANȚA (dela corespondentul nostru). Muncitorii și tehnicienii din întreprinderile orașului Constanța au pornit cu elan la muncă pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor celui de al treilea an al cincinalului.

Muncitorii sectorului de utilaj al Direcției Portului Constanța și-au depășit planul de producție ce le revenea pe luna Ianuarie. Fruntași în acest sector sunt tov. Niccară Constantin, Memet Ali, Constantin Ghierasse și alții. In același sector „brigada păcii" condusă de stahanovistul Coman Alexandru a realizat în prima decadă a lunii Ianuarie o depășire de peste 35%.

In sectorul III — magazii și platforme — al aceleiași întreprinderi bătălia pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celui de al treilea Congres al Sindicatelor din R.P.R. se desfășoară cu deosebită însuflețire. Succesele muncitorilor de aici sunt grăitoare. Ei au reușit să-și depășească normele cu 100%. Cele două „brigăzi ale păcii" care lucrează în acest sector s'au situat printre primele în întrecere realizând însemnate depășiri de normă. Dintre membrii brigăzii s'au evidențiat tov. Micu Dumitru, Minea Ion, Nicolae Mircea, Busuioceanu Eugenia, Popa Maria, și alții.

Și muncitorii și tehnicienii întreprinderii „7 Noembrie" desfășoară cu entuziasm întrecerea socialistă.

Cresc conturile de economii

CLUJ (dela corespondentul nostru). — Incă din primele zile ale celui de al 3-lea an al cincinalului, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri al uzinei „Ianoș Herbak" din Cluj, pornind cu însuflețire lupta pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan pe 1953, se preocupă îndeaproape, în cadrul întrecerii socialiste, de realizarea a cât mai însemnate economii.

In secția crotorie-bocanci, cele trei brigăzi care lucrează după metode sovietice, printre care și metoda Lidiei Korabelnikova, au realizat în zilele de 2 și 3 Ianuarie importante economii de materiale, a căror valoare au înscris-o în conturile de economii. Astfel, stahanovistul Cozma Mihai a realizat o economie de piele în valoare de 140 lei. Deasemeni, fruntașul în producție Kenyeres Ioan a realizat economii de piele în valoare de 156 lei. Insemnate economii au realizat și stahanovistul Zenk Victor, muncitoarea Magyaros Ana și alții.

Lupta pentru economii se împletește strâns cu lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru lucru de calitate. Așa, de pildă, în secția pantofi de gimnastică s'a constituit o brigadă de calitate, condusă de stahanovistul Daraczi Ștefan, care a obținut o depășire de normă de 50% și a realizat numai lucru de bună calitate.

O prețioasă metodă sovietică aplicată la căile ferate

PLOEȘTI (dela corespondentul nostru) De curând a început să se extindă și în cadrul depoului C.F.R. Ploești o prețioasă metodă de lucru, metoda „căii libere" inspirată din bogata experiență sovietică. Aplicată de mecanicii cincisuțiști, stahanovistul Axente Ion și fruntașul în producție Mănescu Nicolae, metoda „căii libere" constitue pentru mecanicii și fochiștii depoului C.F.R. Ploești o puternică pârghie în lupta pentru realizarea angajamentelor ce și le-au luat — de a îndeplini sarcinile de plan ale anului 1953 în 11 luni. Noua metodă constă în reducerea numărului de opriri prevăzute în livretul de mers al trenului în vederea aprovizionării cu apă, a curățirii focului, reviziei tehnice, etc. Pentru aceasta mecanicul și fochistul locomotivei trebue să-și organizeze în așa fel munca încât să folosească cât mai rațional puterea aburului și să întrebuințeze la maximum forța vie a trenului. Ei semnează un contract socialist cu operatorii de circulație de pe traseu care, la rândul lor, se obligă să dea „cale liberă" trenului, în stațiile unde nu mai este necesar să oprească pentru aprovizionarea locomotivei, revizii, etc. Stahanovistul Axente Ion și fruntașul în producție Mănescu Nicolae, împreună cu fochiștii Telea Dumitru și Stanciu Z. Constantin, de pe locomotiva nr. 140.117, au semnat printre primii un astfel de contract socialist cu operatorul de circulație Șerbănescu Nicolae, care s'a angajat să dea „cale liberă" trenului în unele stații de pe traseul Ploești — Fetești. Luptând cu succes pentru folosirea la maximum a forței vii a trenului și a aburilor și pentru menținerea în permanentă stare de funcționare a locomotivei, cele două echipe de mecanici și fochiști au renunțat la opririle în stațiile Ciorani și Urziceni pentru revizii tehnice și pentru completarea aprovizionării cu apă, precum și la oprirea din stația Slobozia Nouă prevăzută pentru revizia tehnică. In modul acesta stahanovistul Axente Ion și fruntașul în producție Mănescu Nicolae economisesc câte o oră la fiecare cursă, realizând în același timp însemnate economii prin evitarea opririlor și demarajelor, etc.

Astfel, mecanicii și fochiștii de pe locomotiva fruntașă nr. 140.117 au economisit, în intervalul 1—15 Ianuarie, aproximativ 30 de tone combustibil convențional și au sporit totodată cu 10—12% viteza comercială a trenului. Numai cu combustibilul economisit în 15 zile de stahanovistul Axente Ion și fruntașul în producție Mănescu Nicolae se pot pune în mișcare trei trenuri de marfă pe traseul Ploești—Fetești și înapoi.

După exemplul stahanovistului Axente Ion și al fruntașului în producție Mănescu Nicolae, folosesc metoda „căii libere" și mecanicii fruntași în producție Barbu Vasile și Tudor Z. Ion împreună cu fochiștii fruntași în producție Neagu Stelian și Vasile I. Gheorghe de pe locomotiva nr. 140.112. Ei au locomisit în primele 15 zile ale lunii Ianuarie peste 26 tone combustibil convențional. Această prețioasă metodă a fost îmbrățișată cu căldură de numeroși ceferiști ai depoului C.F.R. Ploești. Până în prezent, mecanicii și fochiștii de pe un număr de 9 locomotive aplică această metodă realizând succese însemnate.

Realizări ale muncitorilor din industria ușoară

Cel de al III-lea Congres al Sindicatelor din R. P. R. este salutat de muncitorii și tehnicienii din întreprinderile sectorului industriei ușoare cu noi realizări în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului pe anul 1953. Intrecerea socialistă desfășurată în cinstea acestui eveniment dă roade bogate. In multe întreprinderi planul de producție este depășit zilnic cu 2%. S'au evidențiat în mod deosebit tov. Leoveanu Maria și Lumezeanu Constantin care, lucrând la câte 3 războaie „Cord", dau în prezent produse în contul lunii viitoare.

In cinstea Congresului Sindicatelor, colectivul fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală a realizat importante economii de materii prime și auxiliare. Economiile obținute pe întreaga fabrică în primele 19 zile ale lunii Ianuarie se ridică la 150.112 lei.

Muncitorii și tehnicienii din sectorul industriei ușoare trebuie să lupte pentru a pune la dispoziția oamenilor muncii produse de larg consum cât mai multe, mai bune și la un preț de cost tot mai redus.

Muncă plină de entuziasm

In toate secțiile uzinei „Steaua Roșie" din Capitală domnește un deosebit avânt în muncă. Până în prezent, peste 85% din numărul total al salariaților uzinei sunt antrenați în întrecerea socialistă.

Ca urmare a dezvoltării întrecerii, zeci de muncitori din secțiile uzinei au dobândit în noul an rezultate însemnate în producție. In sectorul strungărie, de pildă, unde lucrează prim maistrul stahanovist Ghiță Vasile, candidat de partid, sarcinile de plan la producția globală au fost realizate pe primele 20 de zile ale lunii cu o zi mai devreme.

Succese deosebite au fost obținute și de muncitorii și tehnicienii secției turnătorie. Turnătorii secției nr. 7, unde lucrează și stahanoviștii Matei Marin și Eftadiade Constantin, izbutesc să toarne zilnic cu 100-150% mai multe piese peste programul zilnic.

Organizația de bază a uzinei desfășoară o intensă muncă politică pentru ca, în anul acesta, fiecare membru de partid să ajungă fruntaș în producție sau stahanovist.

Metalurgiștii dela „Steaua Roșie" sunt hotărîți să dea patriei cât mai multe betoniere, macarale, malaxoare, și alte agregate atât de necesare mecanizării muncii în construcții.

Pe un șantier al tineretului

BARLAD (dela corespondentul nostru). In cinstea celui de al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R., lăcătușii-constructori de pe un șantier de construcții din Bârlad, șantier al tineretului, și-au însușit în urma unor consfătuiri fulger de producție inițiativa maistrului Dobre Marin dela Reșița, care a pornit o acțiune de ridicare sistematică a calificării muncitorilor.

Tovarășii Stoica Dumitrache și Petre Timofte au fost primii care au aplicat această inițiativă în munca echipelor pe care le conduc. El au repartizat muncitorii din echipe în mici formații de lucru. Pe lângă un muncitor fruntaș a fost repartizat câte un muncitor cu un randament mediu, care — la rândul său — ajută pe un alt muncitor mai slab sau nou angajat. De exemplu, pe lângă tov. Zomanț Alexandru, muncitor cu o calificare înaltă, de categoria 7-a și cu un randament ridicat în producție au fost repartizați tovarășii Vaidali Teodor și Gherghel Ioan, care au o calificare corespunzătoare categoriei a 4-a. Tov. Gherghel Ioan și-a luat deasemeni sarcina să se ocupe de muncitorii Budarcea Gh. și Postolache Ioan, mai noi în producție, pe care să-i ajute să poată îndeplini și depăși normele.

Același procedeu l-au folosit și muncitorii din echipa tovarășului Stoica Dumitrache.

Pentru a grăbi ridicarea calificării muncitorilor, unii tovarăși au încheiat și contracte de calificare la locul de muncă.

Poveste de șantier

— Minunați oameni sunt comuniștii noștri care lucrează aici, la baraj. Băieți de ispravă... Unde e mai greu acolo îi întâlnești și pe ei. Nu-i rabdă inima să stea deoparte. Avem un oltean, îl știi, pe Catrinoiu, șeful secției de utilaje. Omului àsta dacă îi spune cineva să aibă mai întâi grijă de lucrul lui — lucru pe care și-l face fără greș — se supără și mai totdeauna îți răspunde: „Dacă ai vedea că arde coșul vecinului, n'ai scoate toate gălețile din casă să stingi focul?..."

Se vedea limpede pe fața secretarului organizației de bază că-i face o deosebită plăcere să vorbească despre oamenii lui dela baraj. In cameră, soba de teracotă răspândea o căldură plăcută. Ultimele poighițe de ghiață de pe fereastră se topeau lăsând să se vadă în toată măreția ei imensa pădure de molid.

— Ultima oară, continuă secretarul, Catrinoiu mi-a făcut una de am stat ca pe ghimpi vreo șapte zile. Totul a pornit dela o glumă, dela un rămășag. Iată cum s'au petrecut lucrurile!

Cu vreo 10 zile înainte de Anul Nou am inaugurat aici, la baraj, laboratorul central de betoane. Știi, să torni un dig ca al nostru, nu-i glumă. Ai nevoie de un beton extrem de dur, care nu trebue să permită infiltrarea apei. E necesar să iei probe din ceas în ceas, și, ce să le mai trimitem în zeci de locuri, mai bine lasă, să le încercăm noi, sub ochii noștri. Am amenajat un laborator cu mașini și aparate ultramoderne, poți să-l muți și la Politehnica din București, că nu ne facem de râs. Pe la sfârșitul festivității, hop că pică înăuntru și Catrinoiu al nostru.

— Ai aflat, îl întâmpină inginerul șef, îți-au sosit mașinile. Trei excavatoare de toată frumusețea...

Am văzut cum se aprind lumini de bucurie în ochii lui Catrinoiu. „Păi atunci, ce mai așteptăm? Să le punem chiar de mâine la lucru! Se repezi el, frecându-și bucuros mâinile. — Oho, mai încet — încercă să-l domolească inginerul șef. Excavatoarele trebue mai întâi montate, și treaba asta o să ia puțin timp oamenilor. Totuși, pe la începutul lui Februarie le primești.

— Cum, atât de târziu, sări ca ars Catrinoiu. Da ce, montează instalația unei uzine, de le trebue atâta timp?

— E treabă complicată — vru să-l înduplece inginerul.

Dar, îți-ai găsit să-l convingi pe Catrinoiu. Numai ce-l văd că se trage puțin mai departe de grupul cu care discuta, își scoate un carnețel, nu știu ce scrie în el. Părea că socotește ceva. Apoi îl văd îndreptându-se din nou, hotărît, spre grup.

— Uite ce-i, tovarășe inginer — îl auzii pe Catrinoiu — montăm noi excavatoarele, noi cei dela secția utilaj a barajului.

— Bine, bine, le montați, dar mi-e teamă că o să întindeți lucrarea până în vară.

— Cum, atât de puțin ne cunoști pe noi — îi tăie vorba Catrinoiu. Uite ca să arătăm ce-i în stare colectivul nostru vom monta excavatoarele până la 30 Decembrie.

A urmat o clipă de tăcere. Oamenii s'au uitat unul la celălalt, dar îți spun drept, parcă mai mult se uitau spre Catrinoiu.

— Mi se pare că te-ai cam pripit cu angajamentul, meștere Catrinoiu — îi spuse șeful sectorului. Afară e zloată și ploaie, nu se poate lucra așa ușor. Cum vrei să montezi excavatoarele numai în 10 zile?

— Vom vedea — se ținu morțiș Catrinoiu. Avem oameni unul și unul. Și apoi sunt în stare să fac rămășag cu oricine, că le vom monta în termen.

Directorul general adjunct al construcției, om bun de glume, cum îl știi, atât a așteptat:

— Ești oltean, Catrinoiule, și-avem chef ca de Anul Nou, să mâncăm și să bem pe gratis dela un oltean. De vă îndepliniți angajamentul în termen, dăm noi o masă îmbelșugată, cu vin, de nu... o plătești tu...

Se stârnise o mare veselie. Nu știu ce-i veni atunci în gând și inginerului șef să zgândăre și mai rău ambiția mecanicului nostru. Intre altele, îți pot spune că tovarășul Virgil Catrinoiu e stahanovist renumit, decorat cu „Ordinul Muncii". Și câștigă bine, câte 2000—2500 lei pe lună... Avea de unde plăti rămășagul.

— Vezi, Catrinoiule, îi spuse acesta, prinsoarea nu-i completă. Nu-i deajuns să montezi excavatoarele, trebue să le și aduci până în fața clădirii direcțiunii.

— Facem, șefule, de ce nu!

Secretarul organizației de bază și-a stins cu grijă țigara în scrumieră. Fără îndoială că el l-a înțeles cel dintâi pe Catrinoiu; a fost alături de el din primul moment.

— Pusese rămășag Catrinoiu, dar vezi, era în joc mai mult decât onoarea lui. Era vorba de angajamentul unui comunist, de fața întregului colectiv, de toți cei dela baraj. Și n'aveam niciun chef să ne facem de râs tocmai la sfârșitul anului. L-am chemat pe Catrinoiu să ne sfătuim cum s'o scoatem la capăt.

— Ce, parcă treaba asta o s'o duc sin-

teanul" nu plătește nici de data aceasta. Mâine sunt gata excavatoarele.

— Cum mâine?! Am trecut eri pe la gară și nu montaseră niciunul...

— Asta a fost eri. Dar vino să le vezi mâine — îl răspund.

Și într'adevăr, a doua zi, în 27 Decembrie, dis de dimineață excavatoarele au intrat în rodaj. Podul peste Bicaz era prea șubred. Ce-i de făcut? Să trecem mașinile prin vadul apei! Nici aceasta n'a fost lucru ușor, dar l-au făcut. Și pe la vremea prânzului, cu trei zile mai devreme, excavatoarele s'au aliniat în fața clădirii direcțiunii generale. Oamenii lui Catrinoiu se ținuseră de cuvânt.

L-am întâlnit pe inginerul șef. „El, ai pierdut rămășagul!" Acesta râdea cu hohote. „Știam dinainte că-l voi pierde — mi-a răspuns el. Doar nu-l cunosc de eri, de azi, pe Catrinoiu. Am lucrat împreună pe șantierul Bumbești-Livezeni".

★

...Câteva ceasuri mai târziu, seara, pe pasarela care te trece dincolo de Bistrița, m'am întâlnit cu câștigătorul originalei prinsori. Dinspre Ceahlău sufla un vânt tăios, dar aici, deasupra apei, pe locul unde mâine barajul puternic va opri Bistrița, transformând-o într'o frumoasă mare carpatină, totul, și munca excavatoriștilor dela „batardou" și zgomotul exploziilor care dislocau stânca de pe cele două maluri, și uruitul înfundat al compresoarelor dela „tunel-intrare", totul îți se părea atât de măreț, încât nu mai simțeai nici asprimea gerului, nici sfichiuiala vântului.

— Mă întrebi cum am montat cele trei excavatoare în șase zile... Strângându-și fularul roșu în jurul gâtului, Catrinoiu se opri o clipă, parcă și-ar fi adunat gândurile. Cred că ai să mă înțelegi... Era în ajunul zilei Republicii și vroiam să cinstim sărbătoarea cu o mare realizare, cu o realizare adevărat socialistă. Planul de producție ni-l îndeplinisem în 10 luni și 26 zile și de ce n'am intra bine pregătiți în noul an, cu toate mașinile puse la punct? Crezi că tovarășul Gheorghiu-Dej nu s'a gândit și la noi când ne-a cerut să îndeplinim cincinalul în 4 ani? Și dacă am văzut că cei dela Ateliere — aglomerați și ei — nu pot monta un excavator mai degrabă decât în 15 zile, ce era să facem? Să stăm cu mâinile în sân?

Am căutat să-l privesc mai deaproape pe Catrinoiu. Fața lui împrumutase parcă ceva din luminile șantierului, din lumina mare care se va naște, peste ani, aici la Bicaz...

V. NEMȚEANU

Lucrările celui de al III-lea Congres al Sindicatelor din R. P. R.

Şedinţa din dimineaţa zilei de 28 Ianuarie

Miercuri au continuat lucrările celui de al III-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Română.

Cu puternice aplauze participanţii la Congres au salutat pe tovarăşii I. Chişinevschi şi Al. Moghioroş, care au asistat la lucrările Congresului.

In şedinţa de dimineaţă a celei de a treia zi a Congresului, prezidată de tov. **C. Butaru**, membru în Biroul Comitetului Executiv al C.G.M., au continuat discuţiile asupra Raportului Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii şi asupra raportului comisiei de cenzori.

Preşedintele Consiliului Sindical Regional Hunedoara, **Vasile Istrate**, după ce a arătat puternica înflorire a regiunii Hunedoara în anii regimului democrat-popular, a analizat munca organelor sindicale pentru desfăşurarea largă a întrecerii socialiste. El a criticat formalismul şi birocratismul care mai există în unele locuri, ca, de pildă, la mina Lupeni, în organizarea întrecerii.

Stahanovista **Iuliana Covaci**, din industria chimică, a arătat că stahanoviştilor trebue să li se creeze condiţii pentru a-şi ridica necontenit nivelul cunoştinţelor ; ea a combătut practica unor organe sindicale, care încarcă pe stahanovişti cu prea multe sarcini obşteşti, pe care nu le pot duce cu bine la capăt.

Tovarăşul **Vasile Vlas**, dela gospodăria piscicolă „Răsăritul"-Sulina, deţinătoarea Drapelului Roşu de producţie a scos în evidenţă grija partidului şi guvernului pentru îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale muncitorilor pescari, pentru dezvoltarea sectorului pescăresc.

După ce a arătat rolul metodelor sovietice în succesele obţinute de pescari, vorbitorul a cerut să se studieze mai temeinic prototipurile de material de protecţie, să se mărească numărul cabanelor pentru adăpostirea pescarilor în timp de furtună şi să se înfiinţeze o casă de naşteri pentru soţiile pescarilor.

Invăţătoarea **Maria Ionescu**, directoarea şcolii pedagogice din Caracal, a subliniat grija cu care partidul şi guvernul înconjoară cadrele didactice şi dragostea cu care învăţătorii şi profesorii muncesc azi pentru lichidarea analfabetismului şi răspândirea culturii în massele populare. Vorbitoarea a criticat lipsurile unor organe locale în aplicarea hotărîrilor partidului şi guvernului, precum şi insuficienta preocupare a Ministerului Invăţământului Public şi a Uniunii Sindicatelor din Invăţământ pentru ridicarea nivelului politic, ideologic şi profesional al cadrelor didactice.

Conducătorul delegaţiei sindicatelor din R. Cehoslovacă, **Vaclav Vesely**, a salutat Congresul din partea Consiliului Central al Sindicatelor din R. Cehoslovacă.

După ce a arătat succesele deosebite obţinute de poporul cehoslovac sub conducerea Partidului Comunist Cehoslovac în munca de construire a bazei economice a socialismului în Cehoslovacia, Vaclav Vesely a subliniat că poporul cehoslovac priveşte cu deosebit interes succesele poporului român în opera de construire a socialismului.

Popoarele noastre merg împreună pe acelaş drum luminos al construirii socialismului — a spus vorbitorul. Lupta noastră comună pentru o viaţă nouă, fericită, ne leagă într'o indestructibilă prietenie. Suntem strâns uniţi în marele lagăr al democraţiei şi păcii, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică şi marele Stalin.

Cuvântarea delegatului cehoslovac a prilejuit o caldă manifestare de prietenie pentru poporul cehoslovac, pentru conducătorul său, tovarăşul Clement Gottwald.

Delegaţia cehoslovacă a oferit apoi un dar Congresului.

Tov. **Gâdiuţă Mavrodin**, mecanic la S.M.T. Greci, regiunea Galaţi, vorbind despre succesele obţinute în munca staţiunii, a arătat necesitatea unei colaborări mai strânse între oamenii de ştiinţă şi muncitorii din întreprinderi şi de pe ogoare pentru crearea de noi tipuri de tractoare şi maşini agricole.

Iniţiatorul acţiunii pentru folosirea maximală a cuptorului Siemens-Martin, oţelarul stahanovist **Vasile Costache** dela combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, a arătat succesele obţinute în lupta pentru mai mult oţel prin aplicarea metodelor sovietice Makar Mazai şi Matulinet. In cinstea Congresului, tov. Vasile Costache a îndeplinit planul lunar în 27 de zile şi a dat peste plan sute de tone oţel. Noi, oţelarii, a spus el, ştim că dând mai mult oţel contribuim la înflorirea patriei noastre şi la apărarea păcii.

Congresiştii au primit cu dragoste o delegaţie a armatei noastre populare, care a adus Congresului salutul militarilor Forţelor Armate ale R. P. R. In numele delegaţiei, generalul-maior **Constantin Ionescu** a arătat că militarii Forţelor noastre Armate, luând pildă dela succesele în producţie obţinute de muncitorii din fabricile şi uzinele patriei noastre, îşi înzecesc eforturile pentru a-şi însuşi şi perfecţiona măestria lor militară şi a-şi ridica nivelul politic, pentru a deveni mânuitori iscusiţi ai armamentului modern cu care poporul nostru şi-a înzestrat armata sa. Armata noastră — a spus vorbitorul — este scut de neclintit al victoriilor poporului muncitor, este straja sigură a suveranităţii şi independenţei poporului nostru, a securităţii sale şi a păcii.

Eroul muncii socialiste **Nicolae Vasu**, iniţiatorul acţiunii pentru folosirea maximală a tehnicii, a subliniat că în ţara noastră sunt create condiţiile pentru dezvoltarea largă a mişcării stahanoviste. Viaţa muncitorilor noştri a devenit mai veselă, mai frumoasă; în întreprinderi, care sunt azi ale poporului, s'a introdus în mare parte tehnica înaintată; mulţi muncitori au început să-şi însuşească temeinic tehnica nouă. Am avut şi avem ajutorul minunat al oamenilor sovietici, al tovarăşului Stalin personal. Subliniind ajutorul concret pe care organele sindicale trebue să-l dea în dezvoltarea mişcării stahanoviste, în organizarea avântului clasei muncitoare pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani, Nicolae Vasu a spus în aplauzele puternice ale Congresului: „Noi suntem conştienţi că avântul general în muncă înseamnă avânt general în luptă pentru pace, pentru zădărnicirea planurilor războinice ale imperialiştilor americani şi englezi".

In regimul democrat-popular — a arătat în cuvântul său **Ana Tălmăceanu**, artistă emerită a R.P.R. — arta a devenit un bun al masselor largi. Artiştii se bucură de grija părintească a partidului şi guvernului şi ei se străduiesc să răspundă cu cinste misiunii lor. In ultimul timp, cu sprijinul sindicatelor, s'au îmbunătăţit mult legăturile dintre artişti şi colectivele de artişti amatori din întreprinderi. Şi de-acum înainte — a arătat în încheiere vorbitoarea — artiştii din ţara noastră vor munci pentru ridicarea nivelului artei lor, pentru strângerea legăturilor cu massele populare.

Preşedintele Consiliului Sindical Regional Bucureşti, **Francisc Covaci**, după ce a arătat dezvoltarea industrială a oraşului Bucureşti în anii regimului democrat-popular, construirea de noi fabrici, paralel cu ridicarea de importante instituţii de artă şi cultură, a subliniat măreţele perspective ce se deschid Capitalei Republicii Populare Române prin Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la reconstrucţia socialistă a oraşului Bucureşti. Vorbitorul a arătat deasemeni, modul cum Consiliul Sindical Regional s'a ocupat de răspândirea metodelor sovietice şi a experienţei stahanoviştilor.

Tov. **Alexandru Sencovici**, ministrul Industriei Uşoare, luând cuvântul, s'a ocupat de o serie de lipsuri care mai există în sectorul industriei uşoare. Nu toate întreprinderile acordă destulă atenţie calităţii produselor industriale, îmbogăţirii sorturilor de mărfuri şi reducerii preţului de cost. Ministrul Industriei Uşoare a cerut sprijinul sindicatelor pentru desfăşurarea unei largi munci de popularizare a metodelor şi experienţei sovietice, pentru organizarea consfătuirilor de producţie şi schimburilor de experienţă în vederea aprovizionării oamenilor muncii cu produse variate, frumoase şi de bună calitate.

Congresul a fost apoi salutat de secretarul general al Uniunii Sindicatelor Indoneziene, **Njono**, care a arătat că dominaţia imperialismului american în Indonezia aduce o adâncire necontenită a mizeriei masselor populare. Sindicatele, clasa muncitoare unită, ca şi celelalte forţe democratice din Indonezia duc lupta hotărîtă pentru libertate şi independenţă naţională.

Clasa muncitoare din Indonezia ştie că unitatea clasei muncitoare din R.P.R. şi solidaritatea ei cu oamenii muncii din toate ţările constituie un sprijin al luptei poporului indonezian.

A luat apoi cuvântul inovatorul **Duşan Belici**, decorat cu Ordinul Muncii cl. I-a, dela uzinele „Sovromtractor", care a arătat că datorită sprijinului nemijlocit al tehnicienilor sovietici, mişcarea inovatorilor din uzină capătă un caracter de massă.

Vorbitorul a criticat faptul că comitetul de întreprindere nu se îngrijeşte suficient ca propunerile de inovaţii să fie rezolvate operativ şi inovatorii să fie recompensaţi.

Tov. **Chirtic Marcel**, preşedintele Consiliului Sindical Regional Bârlad, a scos în relief avântul economic şi cultural pe care il cunoaşte astăzi regiunea Bârlad, care în trecut era o regiune înapoiată.

In cuvântul său ing. **Magdalena Ledvina** dela fabrica „Viscofil" din Capitală, a subliniat importanţa deosebită a tinerii evidenţei întrecerii socialiste. Deasemeni vorbitoarea a scos în evidenţă rolul maistrului ca organizator al locului de producţie.

Tov. Alexandru Farcaş, preşedintele comitetului de întreprindere dela combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, s'a ocupat de diferite aspecte ale muncii sindicale din marele combinat scoţând în evidenţă ajutorul pe care forurile superioare sindicale trebue să-l dea comitetelor de întreprindere.

Tov. **Carol Loncear**, ministrul Industriei Metalurgice, a arătat în cuvântul său că în ramura metalurgică există condiţiile pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani. Numeroasele rezerve ale întreprinderilor, care nu sunt folosite încă în întregime, elanul în muncă al muncitorilor metalurgişti deschid largi posibilităţi ca cincinalul să fie îndeplinit înainte de termen.

Vorbitorul a subliniat în continuare necesitatea unei strânse colaborări între organele sindicale şi cele ale Ministerului Industriei Metalurgice, pentru un continuu avânt al producţiei metalurgice.

In salutul pe care l-a adus Congresului din partea conducerii alese a Confederaţiei Generale a Muncii din Grecia, **Apostolos Grozos**, secretar general al Uniunii Muncitorilor din Industria Tutunului, a vorbit despre regimul de teroare, foame şi mizerie care domneşte în Grecia monarho-fascistă, subjugată de imperialiştii americani, cu ajutorul trădătorilor poporului grec.

După ce a arătat că în ciuda terorii fasciste ocupanţii americani şi quislingii lor dela Atena nu reuşesc să îngenunche neînfricatul popor grec, Apostolos Grozos a mulţumit F.S.M. şi conducerii sindicatelor din R.P.R. pentru solidaritatea frăţească cu lupta clasei muncitoare din Grecia.

O delegaţie a muncitorilor şi tehnicienilor dela „Sovrompetrol"-Moineşti a salutat apoi Congresul.

Şedinţa s'a suspendat la orele 14.

Şedinţa de după amiază

Şedinţa de Miercuri după amiază a fost prezidată de tov. **Mircea Gherman**, membru în Biroul Comitetului Executiv al C.G.M.

Cu aplauze puternice, participanţii la Congres au salutat pe tovarăşii Miron Constantinescu şi general de armată Emil Bodnăraş, care au asistat la lucrările Congresului.

Au continuat discuţiile la Raportul Comitetului Central al C.G.M.

Luând cuvântul, tov. **Ilie Batăr**, preşedintele comitetului de întreprindere dela „Foresta" Sovromlemn din Piatra Neamţ, a subliniat succesele obţinute de colectivul acestei întreprinderi în îndeplinirea planului înainte de termen. Frumoase realizări au fost înregistrate în ceeace priveşte reducerea preţului de cost, creşterea productiei şi productivităţii muncii.

Irona Pivovarska, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Polonă, conducătoarea delegaţiei poloneze, a salutat apoi Congresul, spunând printre altele :

„Poporul nostru nutreşte adânci sentimente de dragoste şi recunoştinţă faţă de marea Uniune Sovietică, în frunte cu tovarăşul Stalin — sentimente de caldă prietenie faţă de ţările surori de democraţie populară. O expresie a relaţiilor de tip nou pe care le întreţinem cu poporul român sunt intensele schimburi comerciale şi culturale, ajutorul mutual şi schimbul de experienţă".

Irona Pivovarska a oferit apoi Congresului daruri din partea muncitorilor polonezi.

A luat apoi cuvântul tov. **Pascu Ştefănescu**, ministrul Industriei Cărnii, Peştelui şi Laptelui. Vorbitorul s'a oprit îndeosebi asupra lipsurilor existente în organizarea activităţii ministerului şi în aprovizionarea populaţiei cu carne, peşte şi produse lactate. Aceste lipsuri se datoresc în mare măsură racilei birocratismului şi slabei colaborări între organele administrative şi sindicale de jos.

Congresul a primit apoi salutul unei delegaţii de elevi ai şcolilor din sistemul Direcţiei Generale a Rezervelor de Muncă.

Tov. **Dumitru Pârjol**, preşedintele Comitetului Sindical Regional din Cooperaţie Craiova, a adus o serie de critici Centrocoopului, în special în legătură cu politica de repartizare a cadrelor.

A urmat la cuvânt stahanovistul **Petre Toşa** dela întreprinderea „Electro-ceramica" din Turda care a exprimat hotărîrea întregului colectiv al acestei întreprinderi de a contribui la înfăptuirea planului de electrificare a ţării, prin creşterea necontenită a producţiei.

Tov. **F. Malorovici**, secretarul Uniunii Sindicatelor din Industriile Metalurgică, Electrică, Mine Feroase şi Neferoase, a vorbit despre o serie de lipsuri în activitatea Uniunii. El a arătat că nu toţi activiştii au dat atenţia cuvenită criticilor venite de jos. Multe comitete de întreprindere au manifestat o atitudine cancelărească, birocratică, în ceeace priveşte rezolvarea inovaţiilor şi raţionalizărilor.

O delegaţie a membrilor gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din Livedea, regiunea Bucureşti, a salutat apoi Congresul.

A luat apoi cuvântul tov. **Stelian Moraru** preşedintele C.G.M., care a tras concluziile asupra primului punct al ordinei de zi :

„Prin cuvântul lor — a arătat vorbitorul — delegaţii care au participat la discuţii au scos la iveală numeroase aspecte ale activităţii sindicale. Ei au făcut importante observaţii critice, precum şi propuneri preţioase cu privire la îmbunătăţirea muncii".

Pe bună dreptate — a spus tov. Stelian Moraru — unii delegaţi au criticat C.C. al C G.M. şi celelalte organe sindicale pentru felul defectuos în care au organizat şi condus întrecerea socialistă, pentru lipsă de combativitate faţă de denaturările birocratice în organizarea întrecerii socialiste. Avem datoria să studiem cu atenţie fiecare iniţiativă, să facem ca experienţa şi metodele stahanoviştilor să devină cât mai repede un bun al masselor largi de oameni ai muncii.

Felul în care s'au desfăşurat discuţiile asupra raportului de activitate, seriozitatea criticilor, propunerile făcute ca şi angajamentele luate de delegaţi au arătat cu claritate că avem toate condiţiile de a lichida grabnic lipsurile semnalate şi a ridica activitatea sindicatelor noastre pe o treaptă nouă, superioară, pentru a putea îndeplini cu cinste sarcinile încredinţate sindicatelor noastre de către partid.

Viitorul Consiliu Central al Sindicatelor şi Comitetele Centrale ale Sindicatelor au datoria să analizeze şi să tragă toate învăţămintele din observaţiile critice şi propunerile delegaţilor. O parte din aceste propuneri privitoare la îmbunătăţirea activităţii C.C. al C.G.M. şi a activului său pot şi trebue să fie realizate imediat, în mod operativ.

Propunerile care se referă la problemele de organizare a muncii şi cele privitoare la satisfacerea nevoilor de ordin social vor trebui să fie analizate cu atenţie de viitorul Consiliu Central al Sindicatelor şi de Comitetele Centrale ale Sindicatelor împreună cu ministerele respective stabilindu-se pentru fiecare propunere în parte măsurile corespunzătoare.

Tov. Mircea Gherman a supus apoi spre aprobare Congresului Raportul Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii şi descărcarea Comitetului Central.

Congresul a aprobat în unanimitate Raportul şi a descărcat de sarcini Comitetul Central.

La cel de al doilea punct al ordinei de zi a Congresului, tov. **Liuba Chişinevschi** a prezentat Raportul asupra Proiectului noului Statut al Sindicatelor din R.P.R.

Cu aceasta şedinţa a luat sfârşit.

Seara, participanţii la Congres au asistat la un spectacol dat de Ansamblul de cântece şi dansuri al C.G.M.

Lucrările Congresului continuă azi.

(Agerpres)

Vizitele delegaţiei culturale şi de învăţământ din R. P. Chineză

Miercuri dimineaţa, delegaţia culturală şi de învăţământ din R. P. Chineză, care se află în ţara noastră, însoţită de Tjao Tjien I, secretar al Ambasadei R. P. Chineze la Bucureşti, a vizitat şcoala elementară de băieţi nr. 50 din Capitală. După terminarea vizitei membrii delegaţiei au avut o consfătuire cu cadrele didactice ale şcolii.

In cursul după amiezii, delegaţia a avut o consfătuire cu Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei.

Oaspeţii s'au întreţinut îndelung cu cei prezenţi asupra problemelor de organizare a învăţământului în Capitala patriei noastre.

(Agerpres)

Cărţi noi

TARAS SEVCENKO : Cobzar — cu ilustraţii după originalele autorului. Cuvânt înainte de Mihail Sadoveanu. Editura Cartea Rusă. 156 pag. 2,70 lei.

M. SMIRNOVA : Scenarii — Invăţătoarea din Şatrăi. Editura Cartea Rusă. 70 pag. 2,90 lei.

P. AVTOMONOV : Fără haturi. Editura Cartea Rusă. 138 pag. 1,97 lei.

V. GUBAREV : Carnet de comsomolist. Editura Tineretului, colecţia „Ogoare noi". 138 pag. 1,60 lei.

V. ANTOHINA—N. RAKOVSKAIA: Dincolo de ceie trei lacuri. Editura Tineretului. 72 pag. 1,90 lei.

NOTE BIBLIOGRAFICE

N. G. Skliar: „Invăţătoarea"

Povestirea lui N. G. Skliar, „Invăţătoarea", este inspirată din viaţa şi activitatea invăţătoarei Iulia Mihailovna Savelieva, care a activat aproape 60 de ani într'o şcoală de lângă Moscova.

Sub influenţa ideilor care animau studenţimea revoluţionară, tânăra învăţătoare Iulia Mihailovna a părăsit în 1887 Moscova, plecând în satul Cazanskoe pentru a-şi pune toate puterile şi cunoştinţele în slujba luminării satului, ţinut de regimul ţarist în întunericul neştiinţei şi misticismului. Şi-a început activitatea într'o şcoală dărăpănată, în care soarele pătrundea cu greu prin ferestrele înguste. A înfruntat cu curaj duşmănia şi piedicile autorităţilor ţariste. In scurt timp Savelieva a reuşit să apropie copiii de şcoală, să-i facă să iubească învăţătura. In acelaş timp ea a desfăşurat o largă activitate de alfabetizare şi culturalizare în rândurile ţăranilor.

Savelieva a sădit în sufletul elevilor ei înaltul sentiment al patriotismului. In vremea când prigoana ţaristă se dezlănţuia cu furie, Savelieva cultiva în rândurile elevilor ei interesul şi dragostea pentru marile figuri progresiste din Rusia. După înfăptuirea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, partidul şi puterea sovietică au ridicat şcoala şi pe învăţători la o înălţime nemaiîntâlnită în istorie. Alături de milioanele de învăţători sovietici, Savelieva a căpătat posibilităţi largi de a-şi desfăşura măreaţa ei misiune. Metodele ei pedagogice, faima muncii ei pline de abnegaţie devin cunoscute în întreaga Uniune Sovietică. Statul Sovietic i-a acordat Ordinul Lenin.

Savelieva a dat patriei sovietice oameni de valoare, ingineri, agronomi, stahanovişti vestiţi, profesori, activişti. In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei foştii elevi ai Savelievei s'au luptat eroic. Ea a crescut cetăţeni sovietici de frunte, care muncesc astăzi pentru realizarea visului omenirii muncitoare — comunismul.

La Congresul Invăţătorilor din R.P.R., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a îndrumat pe învăţătorii noştri să ia drept pildă tipul învăţătorului sovietic, cu temeinicia de cunoştinţe care îl caracterizează, cu conştiinciozitatea şi modestia lui, cu devotamentul nemărginit faţă de popor, faţă de cauza lui Lenin şi Stalin. Pilda vieţii şi activităţii luliei Mihailovna Savelieva constitue un imbold pentru toţi cei care îmbrăţişează munca eroică şi nobilă a învăţătorului dela sat.

Pentru toate categoriile de oameni ai muncii, „Invăţătoarea" constitue o lectură pasionantă.

Notele Guvernului Sovietic

adresate Guvernelor S. U. A., Marii Britanii şi Franţei în problema tratatului de stat cu Austria

MOSCOVA 28 (Agerpres). TASS transmite :

La 12 Ianuarie a.c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit Notele Guvernelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei în problema tratatului cu Austria. Referindu-se la rezoluţia Adunării Generale a O.N.U. din 20 Decembrie 1952 în legătură cu problema austriacă, guvernele celor trei puteri propun în Notele menţionate să se convoace într'un viitor apropiat o conferinţă a adjuncţilor miniştrilor afacerilor externe în chestiunea tratatului cu Austria.

La 27 Ianuarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei dela Moscova Notele de răspuns ale Guvernului Sovietic la Notele susmenţionate ale Guvernelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei.

Urmează textul Notei de răspuns adresate la 27 Ianuarie 1953 de Guvernul Sovietic Guvernului S.U.A.

„Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., confirmând primirea Notei Guvernului S.U.A. din 12 Ianuarie a. c., în legătură cu problema austriacă, are onoarea să declare următoarele :

In Nota sa, Guvernul S.U.A. se referă la rezoluţia Adunării Generale a O.N.U. din 20 Decembrie 1952 în legătură cu problema austriacă şi la pretinsele obligaţii faţă de Austria care decurg din această rezoluţie pentru fiecare din cele patru puteri — U. R. S. S., S. U. A., Anglia şi Franţa. In legătură cu aceasta, Guvernul Sovietic consideră necesar să atragă atenţia asupra faptului că atât ridicarea problemei austriace la O.N.U., cât şi rezoluţia adoptată în legătură cu această problemă, sunt ilegale întrucât în virtutea articolului 107 din Charta Naţiunilor Unite, problema austriacă nu este de competenţa O.N.U., ci exclusiv de competenţa celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia şi Franţa, care şi-au asumat faţă de Austria obligaţii prevăzute în acordurile încheiate între ele.

In ceeace priveşte propunerea cuprinsă în Nota Guvernului S.U.A. de a se convoca o conferinţă a adjuncţilor miniştrilor afacerilor externe în problema austriacă, Guvernul Sovietic, după cum se ştie, s'a adresat în repetate rânduri Guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei cu propunerea de a accelera terminarea pregătirii tratatului de stat cu Austria pe baza principiilor asupra cărora guvernele celor patru puteri au căzut anterior de acord. In Notele sale din 14 August şi 27 Septembrie 1952, în legătură cu această chestiune, Guvernul Sovietic a pornit dela faptul că proiectul de tratat de stat cu Austria mai sus amintit se bazează pe declaraţia dela Moscova din 1943, care prevede restabilirea unei Austrii libere şi independente şi pe acordul dela Potsdam al celor patru puteri, care a determinat principiile politicii lor comune faţă de Austria, precum şi pe hotărîrile în problemele politice şi economice importante privind Austria, adoptate la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei în Iunie 1949.

Guvernul S.U.A., ca şi guvernele Angliei şi Franţei, s'au eschivat însă dela adoptarea propunerii menţionate a Guvernului Sovietic încercând să înlocuiască tratatul de stat cu Austria prin aşazisul „tratat prescurtat", continuând în felul acesta politica lor de subminare a încheierii tratatului de stat cu Austria.

„Tratatul prescurtat" nu corespunde însă hotărîrilor conferinţei dela Potsdam şi altor acorduri dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia şi Franţa privitoare la Austria. „Tratatul prescurtat" nu prevede niciun fel de hotărîri care ar putea contribui la restabilirea unui stat austriac cu adevărat independent şi democrat. Deasemenea, „tratatul prescurtat" nu asigură poporului austriac drepturi şi libertăţi democratice şi deschide un câmp larg pentru restaurarea regimului fascist în Austria şi pentru folosirea acestei ţări în scopul realizării planurilor agresive ale blocului Atlanticului de Nord. In „tratatul prescurtat", guvernele S.U.A., Marii Britanii şi Franţei ignorează complet obligaţiile pe care şi le-au asumat prin acordurile dela Potsdam privitoare la activurile germane din Austria răsăriteană.

In legătură cu aceasta, nu se poate trece nici peste faptul că guvernul austriac, după cum reiese din memorandumul său din 31 Iulie 1952 şi din declaraţiile oficiale ale reprezentanţilor săi, la atitudine împotriva proiectului tratatului de stat cu Austria, pronunţându-se pentru aşanumitul „tratat prescurtat", care însă nu poate contribui la reglementarea problemei austriace şi nu corespunde în nicio măsură intereselor naţionale ale poporului austriac.

Pentru a grăbi încheierea tratatului cu Austria, Guvernul Sovietic a arătat în două rânduri — în Nota din 14 August şi în Nota din 27 Septembrie 1952 — că este gata să participe la o conferinţă a reprezentanţilor celor patru puteri în problema Austriei. In acelaş timp, Guvernul Sovietic a considerat necesar să lămurească în prealabil dacă Guvernul S.U.A., ca şi guvernele Angliei şi Franţei sunt de acord să-şi retragă propunerea privitoare la „tratatul prescurtat" pentru Austria şi să-şi confirme hotărîrea de a încheia examinarea tratatului de stat cu Austria.

Până în prezent, Guvernul Sovietic nu a primit răspuns la această întrebare nici din partea guvernului S.U.A. şi nici din partea guvernelor Angliei şi Franţei. In Notele lor din 12 Ianuarie, guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei trec din nou sub tăcere chestiunea susmenţionată, ridicată de Guvernul Sovietic.

Reafirmându-şi poziţia precizată în Notele din 18 Ianuarie, 14 August şi 27 Septembrie 1952, Guvernul Sovietic declară din nou că este gata să participe la o conferinţă a reprezentanţilor celor patru puteri în problema Austriei. Totodată, Guvernul Sovietic consideră necesar să primească în prealabil un răspuns din partea Guvernului S.U.A., precum şi din partea guvernelor Angliei şi Franţei, la susmenţionata întrebare dacă ele sunt gata să retragă propunerea cu privire la „tratatul prescurtat" şi să încheie examinarea tratatului de stat cu Austria, îndeplinindu-şi astfel obligaţiile asumate de a contribui la restabilirea unei Austrii libere şi independente.

Note asemănătoare au fost adresate şi Guvernelor Angliei şi Franţei".

Lucrările consfătuirii oamenilor de ştiinţă şi tehnicienilor în domeniul irigaţiilor

In cursul zilei de Miercuri, în amfiteatrul Institutului de Cercetări Agronomice din Capitală au continuat lucrările consfătuirii oamenilor de ştiinţă, specialiştilor, tehnicienilor şi practicienilor în irigaţii din întreaga ţară.

Printre altele au fost prezentate referate în legătură cu perspectivele dezvoltării agriculturii irigate în zonele secetoase din ţara noastră. Ca teme, referatele au tratat : rezolvarea problemelor de irigaţie într'un bazin hidrografic cu folosinţe complexe, perspectivele de dezvoltare a irigaţiilor în câmpia de Sud-Est a ţării (Bărăganul) ; criterii pentru alegerea terenurilor irigabile şi stabilirea coeficientului de utilizare la irigaţii ; zone de cultură a legumelor irigate în jurul centrelor aglomerate şi muncitoreşti ; irigaţiile în cadrul ameliorării regiunii inundabile a Dunării ; posibilităţi de amenajare cu orezării simple şi mixte a terenurilor joase din Delta Dunării şi dezvoltarea irigaţiilor în bazinele râurilor cu debite mici, pe bază de acumulări locale.

(Agerpres)

In noaptea aceasta — eclipsă totală de lună

Eclipsa totală de lună ce se va produce în noaptea de 29 spre 30 Ianuarie 1953 va fi singura eclipsă vizibilă din ţara noastră în cursul acestui an.

Ce sunt eclipsele ? Eclipsele — atât cele de lună cât şi cele de soare — sunt fenomene, întâmplări firesti ce au loc în natură şi care pot fi prevăzute cu mult timp înainte de către astronomi, oameni de ştiinţă care se ocupă cu studiul corpurilor cereşti. Ei pot să prevadă cu ani de zile înainte data şi ora exactă când va avea loc o eclipsă, cât timp va ţine ea, cum se va desfăşura clipă cu clipă şi din ce ţări va putea fi văzută.

Cum se produc eclipsele ?

Noi ştim că pământul se învârteşte în jurul soarelui, iar luna în jurul pământului, urmându-l în drumul său în jurul soarelui. La anumite date, se întâmplă ca — în mişcarea pe care o face în jurul soarelui — pământul să se găsească exact între soare şi lună. Atunci pământul — care nu e străveziu — împiedică lumina soarelui să mai ajungă la lună. Din această pricină luna — care nu are lumină proprie, ci e văzută numai când se află în bătaia soarelui — nu se mai vede. Deci dacă umbra aruncată de pământ acoperă cu totul luna, atunci aceasta nu mai poate fi văzută deloc şi se produce o eclipsă totală de lună. Uneori, umbra pământului acoperă numai o parte din lună şi atunci avem eclipsă parţială de lună.

Intr'un fel asemănător se petrec lucrurile şi în cazul eclipselor de soare. Acestea au loc atunci când luna, în mişcarea pe care o face în jurul pământului, se găseşte între pământ şi soare, în linie dreaptă cu acestea. Atunci luna, care este ca şi pământul un corp opac, nestrăveziu, îşi aruncă umbra asupra pământului, oprind lumina soarelui să ajungă la pământ şi producând deci eclipsă de soare. In acele momente o parte sau întreg soarele, acoperit de lună, nu se mai vede din anumite părţi ale globului pământesc.

Deci, ori de câte ori soarele, pământul şi luna se vor găsi aşezate între ele în linie dreaptă, va fi o eclipsă — fie de lună, fie de soare — după cum s'a arătat mai sus.

Cu mii de ani în urmă, pe când ştiinţa nu desluşise încă tainele cereşti, producerea unei eclipse, apariţia unei comete, etc. stârneau groaza şi panica, fiind considerate ca semne prevestitoare de nenorociri. Dar chiar şi mai târziu, când învăţaţii tălmăciseră deja cauzele şi felul cum se produceau eclipsele, izbutind să prevadă cu ani înainte data producerii lor, exploatatorii, care aveau interesul să ţină massele în întuneric, să le vadă supuse şi temătoare, răspândeau credinţa că acestea ar fi semne ale mâniei cereşti împotriva „nesupuşilor".

Şi astăzi încă, la popoarele ţinute în stare de înapoiere de către capitalişti, pe seama eclipselor se mai răspândesc fel de fel de scorniri, care mai de care mai năstrusnice.

Astfel, mulţi indieni mai cred şi astăzi că eclipsele sunt produse de capul unui zeu care rătăceşte printre stele pentru a mânca soarele sau luna. Popoare ca norvegienii, suedezii sau finlandezii păstrează legenda despre doi lupi care umblă să mănânce soarele şi luna. In alte locuri se spune că un balaur caută să înghită soarele sau luna şi oamenii ies atunci în stradă, strigă, lovesc în tingiri, produc zgomote cât mai mari pentru a speria şi îndepărta balaurul.

Superstiţiile despre balauri şi „vârcolaci" care încearcă să mănânce soarele sau luna au fost menţinute — în special la sate — şi de către clasele exploatatoare din ţara noastră. Moşierii şi capitaliştii căutau să profite de asemenea superstiţii, făcând ca oamenii muncii să creadă că „vârcolacii" sunt vinovaţi de toate nenorocirile lor, de sărăcia şi mizeria în care se zbăteau şi abătându-i astfel dela lupta împotriva exploatării, pentru o viaţă mai bună.

Răspândirea tot mai largă a ştiinţei în rândurile poporului a spulberat însă şi spulberă tot mai mult asemenea născociri şi credinţe. In timp ce în ţările capitaliste massele sunt ţinute departe de puterea ştiinţei, cuceririle ei fiind folosite pentru înteţirea exploatării poporelor, pentru producerea de noi şi noi arme ucigătoare, în ţara noastră, ca şi în celelalte ţări eliberate de sub jugul claselor exploatatoare, sute de mii şi milioane de oameni ai muncii cunosc adevărul despre legile naturii şi societăţii, învaţă să dispreţuiască, să urască superstiţiile şi misticismul şi să zdrobească uneltirile veninoase ale duşmanului de clasă. Tot mai largi sunt massele de ţărani muncitori care nu se mai lasă înşelaţi de „prorocirile" chiaburilor despre apocalips, despre război sau despre „sfârşitul lumii". Ei au văzut cu ochii lor că toate acestea nu sunt decât minciuni veninoase menite a-i abate dela munca rodnică în folosul lor şi al întregului popor muncitor.

Partidul şi statul nostru de democraţie populară duc o politică neobosită de luminare şi culturalizare a oamenilor muncii, pentru a-i scoate din ghiarele superstiţiilor transformându-i în oameni culţi, constructori destoinici ai socialismului.

*

In noaptea aceasta, intrarea lunei în umbră se va produce la orele 23 şi 54,4 minute. Inceputul eclipsei totale va avea loc la ora 1 şi 5 minute, mijlocul ei la ora 1 şi 47,3 minute şi sfârşitul la orele 2 şi 29,6 minute, când luna va începe din nou să se lumineze. Luna va ieşi complect din umbră la orele 3 şi 40,1 minute. Diametrul umbrei aruncate de pământ asupra lunei va fi mai mare decât diametrul lunei, adică 1,332, dacă considerăm diametrul lunei egal cu 1.

B. STANESCU

VIAŢA DE PARTID

Pentru îmbunătăţirea conducerii organizaţiilor de bază de către comitetul raional

ANDREI M. FLOREA
secretar al Comitetului raional de partid Gura Jiului

Lupta pentru îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe 1953 pune în faţa întregului partid sarcini noi, mai mari, deosebit de importante. In mobilizarea maselor de oameni ai muncii din industrie şi agricultură la înfăptuirea acestor sarcini un mare rol îl au organizaţiile de bază, care constituie temelia întregii munci de partid.

Partidul cere comitetelor raionale să îmbunătăţească conducerea organizaţiilor de bază, să le ajute pentru ca ele să îmbine cu pricepere munca politică cu munca economică, să activizeze întreaga massă a membrilor de partid în lupta pentru aplicarea liniei politice a partidului, să întărească necontenit legăturile cu masele.

Comitetul raional de partid Gura Jiului se străduie a îmbunătăţi conducerea organizaţiilor de bază.

Buna desfăşurare a activităţii organizaţiilor de bază depinde în mare măsură de felul cum secretarii organizaţiilor de bază îşi însuşesc linia partidului, îi educă şi îi mobilizează pe membrii de partid pentru aplicarea ei în practică.

Deaceea, comitetul raional a avut grijă ca toţi secretarii organizaţiilor de bază din raion să fie încadraţi în învăţământul de partid: unii în cercurile de studiu al Istoriei P.C.U.S., alţii la cursurile serale, iar alţii la cercurile de politică curentă.

Pentru înarmarea secretarilor organizaţiilor de bază cu cunoaşterea cât mai temeinică a liniei partidului, comitetul raional foloseşte, ca o metodă de bază, ţinerea cu regularitate a şedinţelor de instructaj, urmate de seminarii. In cadrul acestor şedinţe, organizate pe ramuri de activitate, se dezbat pe larg hotărîrile partidului şi guvernului, deasemenea anumite laturi ale muncii organizaţiilor de bază, în raport cu sarcinile actuale şi lipsurile mai mari care se manifestă în raion.

Pregătind seminariile, biroul raional urmăreşte ca ele să fie strâns legate de munca practică a organizaţiilor de bază. Astfel, pentru pregătirea unui seminar ţinut în timpul campaniei electorale cu scopul îmbunătăţirii muncii politice de massă la sate, tov. Teofilă Cristache, instructor al comitetului raional de partid, şi membri ai biroului au studiat pe teren timp de câteva zile activitatea diferitelor organizaţii de bază, stând de vorbă cu zeci de membri de partid şi oameni ai muncii fără de partid, ţărani muncitori, colectivişti. Ei au studiat deasemenea diferite procese verbale, rapoarte ale activiştilor, etc. Instructajul bine documentat, bazat pe fapte concrete din activitatea organizaţiilor, a stimulat puternic discuţiile în seminar. A reieşit astfel, ca o lipsă principală în activitatea mai multor organizaţii, slaba preocupare pentru continutul muncii de agitaţie, pentru legarea strânsă a muncii de agitaţie de sarcinile economice importante. Multe organizaţii de bază ca, de pildă, cele din satele Dăneţi, Mărşani-Sat, Dăbuleni, regulau cu totul munca politică, pierzându-se în munci administrative care erau de competenţa sfatului popular.

Seminarul, ca şi ajutorul practic dat după aceea la faţa locului organizaţiilor de bază de către activiştii comitetului raional au contribuit la îmbunătăţirea simţitoare a muncii interne de partid şi a muncii politice de massă în raion. Agitatorii au desfăşurat o intensă muncă de lămurire în mijlocul ţăranilor muncitori în toată perioada muncilor agricole de toamnă, ceeace a ajutat ca raionul să îndeplinească la timp planul de însămânţări. Munca politică de massă desfăşurată de organizaţiile de partid a făcut să crească vigilenţa revoluţionară a comuniştilor şi a ţăranilor muncitori. In comuna Daneţ, ţăranii muncitori au descoperit şi au dat pe mâna organelor statului pe chiaburul Vătău Marin, care a ascuns în sobele de teracotă peste 50 duble de cereale, sabotând îndeplinirea planului de colectări.

Trebue să arătăm că dezbaterea referatului secretarului organizaţiei de bază din gospodăria colectivă „Progresul", propunerile făcute de ceilalţi secretari de organizaţii de bază în cadrul şedinţei au adus mari foloase muncii de partid în raionul nostru. Rezultatele consfătuirii au fost sintetizate într'o hotărîre adoptată de comitetul raional, care a fixat organizaţiilor de bază din gospodăriile colective sarcini concrete în legătură cu analizarea sistematică a problemelor de producţie în adunările de partid, ascultarea rapoartelor consiliului de conducere, îmbunătăţirea conducerii întrecerii socialiste, intensificarea muncii politice şi culturale, etc. Comitetul raional a ajutat organizaţiile de bază din gospodăriile colective să prelucreze temeinic şi să aplice hotărîrea, trimiţând activişti pe teren.

In munca de conducere şi de întărire a organizaţiilor de bază s'a dovedit a fi de mult folos ascultarea periodică a rapoartelor secretarilor organizaţiilor de bază în şedinţele biroului raional. Şedinţele în care sunt ascultate asemenea rapoarte sunt pregătite cu grijă, biroul raional trimiţând în prealabil activişti care să studieze munca organizaţiei respective; în felul acesta se asigură ca biroul să ia hotărîrile pentru îmbunătăţirea muncii în cât mai deplină cunoştinţă de cauză.

Oricât de bune ar fi sfaturile şi indicaţiile date secretarilor organizaţiilor de bază prin seminarii, consfătuiri sau în şedinţele biroului raional, toate acestea nu pot înlocui însă munca organizatorică vie, controlul şi ajutorul concret dat birourilor organizaţiilor de bază la faţa locului. Legătura de zi cu zi cu organizaţiile de bază şi cu massele largi ale oamenilor muncii este o necesitate de cea mai mare însemnătate pentru fiecare organ de conducere, deoarece numai în felul acesta poate fi cunoscută adânc starea lucrurilor, se poate da la timp ajutorul necesar pentru îmbunătăţirea muncii.

Până nu demult, Comitetul raional Gura Jiului a avut lipsuri mari în această privinţă. Mulţi activişti ai comitetului raional, în loc să ajute organizaţiile de bază şi să le arate în mod practic cum să organizeze munca pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului şi guvernului, treceau pur şi simplu peste capul organizaţiilor de bază, lucrând direct prin sfaturile populare sau organizaţiile economice.

Pe de altă parte, unii activişti, mergând pe teren în organizaţiile de bază, exercitau un control formal, birocratic.

Acum activiştii comitetului raional dau un ajutor mai mare organizaţiilor de bază, stimulează activitatea lor proprie.

Instructorii ajută birourile organizaţiilor de bază la pregătirea adunărilor de partid, la activizarea tuturor membrilor de partid pe baza sarcinilor concrete, la organizarea controlului îndeplinirii sarcinilor.

Având ajutorul instructorului raional, organizaţia de bază sătească din Bechet a analizat munca cooperativei, descoperind cu acest prilej activitatea duşmănoasă a preşedintelui cooperativei, Glăvan Ştefan, care sabota îndeplinirea planului de achiziţii şi aprovizionarea cu produse industriale a ţăranilor muncitori. Acesta a fost demascat şi exclus din conducerea cooperativei, iar consiliul de conducere a fost îndrumat să atragă în munca cooperativei massa ţăranilor muncitori, ceeace a dus la înviorarea activităţii cooperativei şi la sporirea simţitoare a încasărilor.

Activişti ai comitetului raional au dat un ajutor preţios organizaţiei de bază din comuna Măceşul de Jos în organizarea muncii politice de convingere a ţăranilor muncitori asupra avantajelor gospodăriei colective, îndrumând-o să activizeze pe agitatori, să antreneze organizaţiile de massă, să vegheze cu stricteţe la respectarea principiului liberului consimţământ al ţăranilor muncitori.

Biroul raional îndrumă activiştii ca în munca de îndrumare şi control a activităţii organizaţiilor de bază să stea de vorbă cu un număr cât mai mare de membri de partid şi oameni ai muncii fără de partid, să asculte părerile şi criticile lor, acestea constituind un ajutor de cel mai mare preţ în descoperirea lipsurilor şi în îmbunătăţirea muncii.

Membrii biroului raional merg şi ei adesea pe teren, controlează şi îndrumează activitatea instructorilor şi a organizaţiilor de bază.

Totuşi, în privinţa ajutorului dat organizaţiilor de bază pe teren există încă lipsuri serioase. In activitatea comitetului raional de partid sunt încă tendinţe de birocratism. Astfel, se ţin extrem de multe şedinţe, şi când trebue şi când nu trebue, în dauna muncii practice. Şedinţele de birou durează 10-14 ore, răpind astfel mult timp activiştilor.

Unii activişti, ca tov. Tudor Ion, şeful secţiei organizaţiilor de partid, sindicale şi U.T.M., Târcomnicu Anghel, şeful secţiei de propagandă şi agitaţie, stau mai mult în birou, preferând să „lucreze" cu organizaţiile de bază... prin telefon şi corespondenţă. Deaceea, în raion sunt încă organizaţii de bază ca, de pildă, cea din Mărşani-Sat, Toceni, Târbureşti, care n'au primit decât un slab ajutor din partea comitetului raional.

O lipsă serioasă a comitetului raional o constitue faptul că nu se ocupă suficient de educarea instructorilor şi, în genere, a activiştilor, de înarmarea lor cu cunoaşterea profundă a problemelor economice.

Comitetul raional are datoria să întărească şi mai mult legătura vie cu organizaţiile de bază, să le acorde mai mult sprijin practic, să ridice prin toate mijloacele nivelul politic şi ideologic al cadrelor de jos şi al tuturor comuniştilor. Imbunătăţind necontenit conducerea organizaţiilor de bază, comitetul raional va dobândi noi succese în lupta pentru ridicarea economico-culturală a raionului, pentru întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi transformarea socialistă a agriculturii.

In ajutorul femeilor-mame

In trecut, sub regimul burghezo-moşieresc, în Oraşul Stalin exista o singură maternitate cu un număr redus de paturi, astfel că majoritatea femeilor, atunci când năşteau, erau lipsite de o asistenţă medicală calificată.

Astăzi, în Oraşul Stalin funcţionează Spitalul Unificat de Ginecologie şi Obstretică, al cărui număr de paturi întrece cu 200% pe cel al maternităţii din trecut. Cele mai multe femei din oraş nasc în acest spital, iar femeile care nasc la domiciliu sunt asistate în mod gratuit de personalul auxiliar al spitalului.

Lehuzele au la dispoziţie o bibliotecă, unde pot găsi cărţi şi ziare. La fiecare etaj este amenajat câte un colţ sanitar. Lehuzelor li se face educaţia sanitară de către medici şi personalul auxiliar. In spital s'a creat deasemeni o „şcoală a mamei".

In ultimul timp, în întreg raionul Stalin au fost create numeroase case de naştere. Astăzi, femeile din Codlea, Râşnov, Zărneşti, Bod, Prejmer, Intorsura Buzăului şi alte oraşe şi comune vin să nască cu încredere în casele de naştere ce au luat fiinţă aici.

A. MOSORIUCA
corespondent voluntar

In satul Poarta Albă

Lăcaş de cultură sau dispensar nu puteai găsi înainte în satul Poarta Albă; cârciumi însă, berechet.

In anii regimului de democraţie populară viaţa ţăranilor muncitori din Poarta Albă a pornit pe alt făgaş. In imediata apropiere au început lucrările Canalului, s'au ridicat primele cartiere ale unui oraş nou şi zeci de locuitori ai satului, atraşi de măreţia construcţiei, au început să lucreze pe şantiere. Sudiec Baubec, Ciuculete Gheorghe, Rizea Traian, Bebe Gheorghe şi încă mulţi alţi tineri s'au calificat ca şoferi, excavatorişti, etc.

Urmând îndemnul partidului, ţăranii muncitori au înfiinţat o gospodărie colectivă şi, în ciuda uneltirilor chiabureşti, străduinţele colectiviştilor au devenit zi de zi mai rodnice. S'a construit un nou cămin cultural — adevărată mândrie a satului — şi decând s'a adus aici un aparat de proiecţie, se rulează filme de trei ori pe săptămână. Vechea şcoală s'a mărit; a luat fiinţă un dispensar; şoseaua s'a asfaltat pe toată porţiunea satului.

S'a organizat deasemeni o gospodărie agricolă anexă a Canalului, cu o fermă zootehnică şi un laborator agrotehnic.

O mare bucurie a ţăranilor muncitori o constitue faptul că satul a fost electrificat în proporţie de 35 la sută; în anul 1953 vor rămâne puţine case în care nu va fi fost introdusă lumina electrică.

(Din ziarul „Canalul Dunăre-Marea Neagră").

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCANTEIA"

„Lucruri mici... necazuri mari"

In „Scânteia" Nr. 2536 din 19 Decembrie 1952 a fost publicată scrisoarea intitulată „Lucruri mici... necazuri mari". In scrisoare erau criticate conducerile întreprinderilor „Ilie Pintilie" din Capitală, „Republica" din Sibiu şi „Nikos Beloiannis" din Timişoara pentru proasta calitate a unor produse de larg consum ca: radiere, creioane, compase.

In răspunsul primit la redacţie se arată că pentru îmbunătăţirea produselor, în fabrica „Ilie Pintilie" s'a intensificat controlul calităţii. Fiecare compas va purta un număr de control. La fabricile „Republica" şi „Nikos Beloiannis" s'au luat deasemeni măsuri pentru îmbunătăţirea calităţii creioanelor şi gumelor.

Scrisoare din R. P. Ungară

Oraşul Stalin — oraşul puterii şi al tineretii

KOLOZSVARI ENDRE
redactor la „Szabad Nep"

Pe marile şantiere ale construcţiei socialismului din R.P. Ungară se simte puternic pulsând viitorul.

Pe malul Dunării se întinde un şantier uriaş, cea mai mare construcţie a R. P. Ungare — oraşul Stalin, în plină construcţie. Acum aproape doi ani şi jumătate nu puteai zări aci decât lanuri de porumb, astăzi, pe aceste meleaguri, puternice maşini şi excavatoare sovietice scormonesc pământul, ridică nenumăratele tone de pământ excavat. In fiecare dimineaţă, ca la un semnal, întreaga regiune se trezeşte la o viaţă tumultuoasă. Drumurile care se întâlnesc în oraşul Stalin par vinele şi arterele unui uriaş organism pe care se scurg şirurile lungi ale caravanelor de autocamioane şi garniturile trenurilor. In momentul de faţă se lucrează la terminarea a 320 de construcţii înalte. Stepei i se răpesc zi de zi noi spaţii. Pe locurile vechilor dâmburi se ridică azi şiruri de case falnice cu mai multe etaje, precum şi numeroase secţii ale uriaşului combinat metalurgic „I. V. Stalin": turnătoria, fabrica de maşini, ateliere de oxigen, de cărămizi refractare, ateliere felurite. Acolo unde înainte nu erau decât mlaştini s'au construit linii de cale ferată, şosele asfaltate. Lungimea drumurilor de interior construite până acum depăşeşte 45 kilometri, iar a celor de cale ferată — 22 kilometri. Intre combinat, care se înalţă tot mai mândru, şi oraş, pe o fâşie lată de un kilometru creşte viitoarea pădure care va limpezi aerul oraşului şi-l va apăra de fum şi praf. Clădirile combinatului au fost de altfel construite în aşa fel încât vântul să nu aducă fumul spre oraş.

In toate construcţiile tânărului oraş socialist se vădeşte grija deosebită faţă de oamenii muncii. Intregul oraş se construeşte după proiecte sovietice. Pe lângă fiecare uzină va fi câte o casă de cultură, băi şi cantine moderne. Lângă fiecare bloc de locuinţe vor fi create creşe şi grădiniţe pentru copii. In vecinătatea blocurilor „L1" şi „L2", cu câte 280 locuinţe fiecare, care se clădesc acum, se vor construi parcuri şi terenuri de sport. Locuinţele fiecărui cartier al noului oraş sunt la fel de frumoase şi înzestrate cu tot confortul.

Unul din aspectele construcţiei desfăşurate pe baza celor mai noi cuceriri ale tehnicii şi urbanisticii îl constitue şi faptul că pe străzile oraşului Stalin nu se văd obişnuitele fire şi cabluri electrice. Curentul electric trece prin cabluri subterane. Oraşul este încălzit cu ajutorul unor conducte subterane, astfel că şoseaua largă care duce spre fabrică rămâne uscată şi în timp de ploaie: sub ea trece conducta de încălzire.

Oraşul Stalin va fi port la Dunăre. De pe acum şlepurile ancorează aici unele după altele la intervale scurte. Pe aleea care şerpuleşte dealungul malului bătrânului fluviu se vor plimba seara oamenii întorşi dela muncă.

Fiecare locuitor al oraşului Stalin ştie că anul 1953 este anul decisiv în construcţia Combinatului metalurgic „Stalin". Construcţia acestui adevărat gigant al metalurgiei maghiare înaintează cu paşi de uriaş. Topitoria Nr. 1 a crescut în ultimele săptămâni într'atât, încât a devenit cea mai înaltă construcţie din regiune. Alături de ea se pune acum fundamentul topitoriei Nr. 2. Incă anul acesta va începe construirea oţelăriei, a uzinei de laminate şi a celei chimice.

La 1 August se vor face primele probe la topitoria înaltă Nr. 1. Cei din oraşul Stalin vor să dea prima şarjă la 20 August în cinstea zilei Constituţiei.

Se intensifică şi ritmul construcţiei oraşului. Se construesc noi clădiri, blocuri şi cartiere întregi. Se înfiinţează acum o nouă şcoală cu 20 săli şi şcoală de siderurgie. După terminarea unei noi case de cultură va începe construirea marelui palat de cultură central al oraşului. Până la 1 Mai o pădure de pomi va împodobi oraşul. 65% din suprafaţa oraşului va fi plantată. Strada principală a oraşului, calea Stalin, având o lărgime de aproape 100 m., este străjuită de un brâu verde având o lăţime de 35 metri. Oraşul va avea o tipografie modernă, clădiri pentru instituţii de interes public, un hotel central.

Vântul aspru de Ianuarie străbate acum străzile oraşului Stalin şi şantierele Combinatului. Dar întrecerea socialistă devine tot mai încinsă. Brigăzi de constructori şi pietrari luptă pentru accelerarea muncii, pentru terminarea cât mai grabnică a clădirilor. Mii de instalatori luptă pentru montarea la timp a unităţilor de maşini.

Mişcarea inovatorilor e în plin avânt. Sunt sectoare ale şantierului unde aproape fiecare muncitor este un inovator. Când vii dinspre calea Stalin şi dinspre piaţa Păcii, atât ziua cât şi noaptea, vezi corpul svelt al turnului de apă luminat. După un obicei care s'a statornicit în oraşul Stalin, în fiecare lună cel mai bun şef de brigadă aprinde cu mâinile sale steaua cu cinci colţuri din vârful turnului. Acum, turnul de apă vesteşte victoria brigăzii zidarului Rédi Istvan. Brigada Rédi Istvan îşi menţine rezultatul depăşirii planului la 238%, luptă eroic pentru îmbunătăţirea muncii şi pentru a realiza ceeace încă n'a reuşit să realizeze nicio brigadă: de a face ca numele ei să strălucească 2 luni consecutive în vârful turnului de apă. Dar aci, în oraşul Stalin, în oraşul forţei şi al tineretii nimic nu stă pe loc. Ceeace părea încă eri ceva deosebit, ceva de neîntrecut, azi pare depăşit. Şi iată că noi brigăzi luptă pentru a fi în frunte. Brigăzile de zidari, care lucrează la ziditul topitoriei înalte Nr. 1, au depăşit planul cu 300%, întrecând cu mult norma fixată. In urma lor noi şi noi brigăzi luptă pentru a ajunge în frunte. Nume de oameni noi devin cunoscute peste tot.

Aproape că nu există sat în Ungaria de unde să nu fi venit cineva pe şantierul oraşului Stalin. Mii şi mii de asemenea oameni care înainte nici nu văzuseră măcar vreo maşină lucrează acum la construcţia oraşului cu cele mai complicate maşini. Faimoasa brigadă denumită „Partizanii", de pildă, s'a format din copii de ţărani muncitori. Vertz Kalman, excavatorist la topitoria înaltă Nr. 1, a fost argat. Felhosi Ferenc, şeful constructiei fabricii de cărămizi rezistente la foc, a devenit din muncitor, un tehnician excelent. Impreună cu ei luptă şi cele mai bune cadre ale vechii intelectualităţi tehnice. Din cei peste 2200 de stahanovişti câţi există în oraşul Stalin, 271 sunt tehnicieni intelectuali. Cei mai mulţi s'au format, s'au călit aci, devenind eroi ai muncii, stahanovişti.

Deaceea, poporul nostru spune despre oraşul Stalin:

— Marele furnal, creatorul omului nou!

Despre lupta patriotică a lui Nicolae Bălcescu pentru libertatea şi independenţa naţională

C. IONESCU-GULIAN

Marele patriot revoluţionar şi democrat Nicolae Bălcescu este unul din cei mai de seamă exponenţi ai luptei pe care poporul nostru a dus-o secole dearândul pentru libertate şi independenţă. In cuprinsul activităţii sale neobosite de luptător revoluţionar, ca şi în gândirea sa înaintată, problema cuceririi libertăţii naţionale, a înfăptuirii unităţii şi independenţei naţionale ocupă un loc de frunte. Aceasta a fost una din pricinile de căpetenie pentru care istoricii şi ideologii regimului burghezo-moşieresc s'au grăbit să arunce vălul uitării asupra operei patriotice a lui Bălcescu sau au căutat să o denatureze, interpretând în chip şovin ideile sale înaintate în problema naţională.

In condiţiile regimului nostru de democraţie populară, opera şi lupta lui Bălcescu — de pe care a fost înlăturată zgura calomniilor şi denaturărilor burgheze — apar în plină lumină ca expresia curată a dragostei lui nemărginite faţă de patrie; ele constitue o tradiţie din cele mai preţioase a luptei de astăzi a poporului nostru pentru întărirea şi apărarea independenţei naţionale, pentru făurirea unei vieţi fericite.

*

In ţările din Răsăritul Europei, lupta împotriva feudalismului s'a împletit cu lupta pentru eliberarea naţională. După cum a arătat tovarăşul Stalin, odată cu începutul dezvoltării relaţiilor capitaliste în aceste ţări, burghezia naţiunilor subordonate începe să lupte pentru o piaţă proprie. Din sfera economică această luptă trece şi în sfera politică; burghezia naţiunii asuprite se ridică la lupta pentru libertatea naţională. In această luptă ea apelează la păturile de jos ale propriei naţiuni „...înfăţişând propria sa cauză drept o cauză a întregului popor". In condiţiile luptei antifeudale, „massele largi ale ţărănimii se rânduesc de îndată sub steagul mişcării naţionale".

Aceasta a fost situaţia, în perioada care a dus la revoluţia dela 1848 — în Muntenia şi Oltenia, Moldova şi Transilvania, robite de imperiul otoman sau de cel habsburgic. Şi aici lupta împotriva regimului feudal a unor pături largi şi diferite ale populaţiei — ţăranii lobagi, elementele muncitoreşti dela oraşe, meşteşugarii, negustorii, intelectualii, proprietarii de ateliere şi manufacturi, mica boerime — s'a îmbinat cu lupta pentru scuturarea jugului asupririi naţionale.

Militant înflăcărat pentru dezvoltarea politică, economică şi culturală a poporului nostru — frânată de jugul turcesc şi habsburgic — Nicolae Bălcescu a înţeles şi a exprimat cu limpezime faptul că lupta pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale are la bază rezolvarea problemei pe care o considera sarcina principală a revoluţiei — desfiinţarea lobăgiei şi împroprietărirea ţăranilor şi totodată cucerirea de libertăţi şi drepturi democratice de către popor. Pentru Bălcescu lupta de eliberare naţională avea un conţinut profund democratic, atât social cât şi politic: dezrobirea poporului din jugul exploatării feudale şi instaurarea unui regim de largă democraţie.

Bălcescu s'a situat astfel pe o poziţie patriotică, democratică şi revoluţionară, opusă politicii antipatriotice şi antinaţionale a claselor exploatatoare. El a demascat şi a înfierat cu vigoare asuprirea boierească. Pentru a-şi menţine privilegiile şi exploatarea feudală, boerii vindeau ţara cotropitorilor otomani. Bălcescu a respins totodată demagogia reprezentanţilor majorităţii laşe a burgheziei, care căuta să ameţească massele şi să se folosească de ele cu ajutorul frazeologiei goale despre „libertate", dar care nu se gândea nicio clipă în mod serios nici să dea ţărănimii pământ, nici să dea poporului largi libertăţi democratice, nici să lupte pentru cucerirea independenţei naţionale.

Reprezentanţii majorităţii burgheziei în guvernul provizoriu dela 1848, care se temeau de mişcarea revoluţionară a masselor pentru libertatea socială şi naţională, au căzut la înţelegere cu exploatatorii feudali şi au trădat cauza independenţei naţionale, îngenunchind în faţa trimisului sultanului — în timp ce Bălcescu protesta, plin de revoltă, împotriva nerusinatei călcări în picioare de către turci a drepturilor de autonomie consfinţite prin vechi tratate.

Bălcescu a fost, în perioada Revoluţiei dela 1848, reprezentantul şi susţinătorul cel mai consecvent al luptei pentru desfiinţarea lobăgiei. El a înţeles că libertatea rămâne o vorbă goală dacă massa ţărănească nu capătă pământ. Bălcescu scrie că nu este de ajuns „a voi ca statul să se facă românesc, trebue încă a deslega problema săracei poporuni, a da o altă organizaţie proprietăţii, baza societăţii, a bogăţiei şi fericirii publice".

Bălcescu condamna cu vehemenţă odioasa „clădire de tiranii", acea „monstruozitate socială" ca „...o ţeară întreagă să robească la vreo câţiva particulari". In statul liber şi independent pe care-l visa Bălcescu, „...poporul va fi suveran, adică stăpân pe dânsul". Republica — spunea Bălcescu în „Manualul bunului român" — este „...un stat în care oamenii adunaţi îngrijesc singuri de soarta lor, fără a-şi pune stăpâni pe cap", un stat în care „...poporul nu ascultă decât de slujbaşi aleşi de dânsul... Aceşti slujbaşi sunt deopotrivă cu toţi ceilalţi oameni. Ei poruncesc numai în numele poporului şi sânt datori a lucra numai pentru dânsul..." Bălcescu socoteau că naţiunea română, ca orice altă naţiune, „are o misie a împlini în omenire", că poporul român e chemat să-şi făurească o viaţă liberă şi fericită, să-şi aducă contribuţia sa la dezvoltarea culturii şi civilizaţiei. Considerând că lupta revoluţionară pentru eliberarea socială şi lupta pentru eliberarea naţională sunt două laturi de nedespărţit ale uneia şi aceleeaşi sarcini, Bălcescu nu putea concepe totodată realizarea democraţiei şi lichidarea lobăgiei înăuntrul ţării fără înlăturarea jugului din afară. „Revoluţia viitoare — scria Bălcescu — nu se mai poate mărgini ca românii să fie liberi, egali, proprietari de pământ... Ea nu se va mărgini a cere libertatea din lăuntru, care este peste putinţă a dobândi fără libertatea din afară, libertatea de sub dominarea străină — ci va cere unitatea şi libertatea naţională".

Dându-şi seama că pentru a-şi cuceri libertatea şi independenţa naţională, poporul trebue „a dobândi toate condiţiile de putere" împotriva asupritorilor străini, Bălcescu a susţinut necesitatea creării armatei naţionale şi a luptat pentru unirea Ţărilor Române, pentru crearea statului naţional român unitar, democrat şi independent, capabil să se împotrivească intervenţiei statelor absolutiste.

Mai ales după înfrângerea revoluţiei din 1848 în Muntenia, în urma intervenţiei trupelor turceşti, Bălcescu a pus un accent deosebit asupra necesităţii Unirii, pentru ca forţele ambelor Ţări Române să se poată opune cu succes oricărui despotism, oricăror cotropitori.

„Unitatea — spunea Bălcescu — este chezăşuirea independenţei noastre naţionale". De aceea la deviza revoluţionarilor din 1848, care cuprindea numai cuvintele „Dreptate — Frăţie", el a adăugat cuvântul „Unitate!".

In vederea pregătirii luptei pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale, Bălcescu desfăşoară o intensă activitate politico-ideologică. Prin scrierile sale istorice, în care în primul plan, ca factor hotărîtor, apar massele populare, Bălcescu — istoric însufleţit şi talentat scriitor — deşteaptă mândria naţională a poporului îndemnându-l să se pregătească pentru o nouă încordare în luptă cu duşmanul secular — imperiul otoman.

Patriot înflăcărat, încrezător în forţele şi viitorul poporului său, Bălcescu a înţeles totodată că eliberarea socială şi independenţa naţională vor putea fi cucerite numai în unire cu lupta celorlalte popoare asuprite. La baza acestei linii politice juste stă poziţia înaintată pe care a avut-o Bălcescu în problema naţională.

El a fost un neobosit militant pentru înfrăţirea în lupta revoluţionară a tuturor popoarelor asuprite împotriva tuturor puterilor asupritoare, formulând ideea de mare însemnătate că pe deasupra deosebirilor de naţionalitate stau deosebirile de stare socială. Bălcescu a ştiut să facă deosebirea între popoare şi clasele exploatatoare înăuntrul naţiunii maghiare, ruse, etc., să nu confunde de pildă ţarismul — pe care-l ura ca şi marii democraţi revoluţionari ruşi — cu poporul rus.

In anii revoluţiei dela 1848, el a combătut cu tărie poziţia acelor reprezentanţi ai burgheziei române din Transilvania, care — înşelând poporul doritor de libertate îl duceau la luptă sub steagul negru al despotismului habsburgic. Bălcescu a militat pentru o alianţă a românilor cu ungurii, pentru sprijinirea revoluţiei maghiare — ultima vălvătaie a revoluţiei paşoptiste — de către români, împotriva vrăjmaşului comun, imperiul feudal habsburgic. Totodată Bălcescu a luptat pentru recunoaşterea drepturilor românilor din Ardeal de către conducătorii revoluţiei maghiare. El a condamnat cu tărie „orbirea naţională" — adică şovinismul — atât la români cât şi la unguri, zugrăvind în culori sumbre tabloul „războiului barbar" aprins între cele două naţiuni. Ideile înaintate ale lui Bălcescu despre necesitatea înfrăţirii, a solidarităţii internaţionale a popoarelor în lupta contra tiraniei, lupta sa pesverentă împotriva şovinismului au stârnit mânia moşierimii şi burgheziei, care au încercat să le ascundă masselor. Pentru regimul burghezo-moşieresc aceste idei reprezentau o demascare a politicii lui criminale de atâţare a urii rasiale între massele muncitoare de diferite naţionalităţi din România, în vederea sfărâmării unităţii lor de luptă. Clasa muncitoare din ţara noastră preţuieşte însă ideile şi acţiunea lui Bălcescu împotriva şovinismului ca o tradiţie de mare valoare în lupta pentru cimentarea frăţiei între poporul muncitor român şi oamenii muncii de diferite naţionalităţi, în lupta pentru închegarea unităţii politico-morale a poporului nostru — forţă însemnată în dezvoltarea patriei noastre, în construirea socialismului şi în consolidarea şi apărarea independenţei naţionale.

Tot atât de preţioasă este şi tradiţia luptei lui Bălcescu împotriva cosmopolitismului claselor exploatatoare.

„Boierii nu sunt români... — spunea Bălcescu — ei sunt boieri". Bălcescu a dezvăluit legăturile mârşave dintre exploatatorii interni şi asupritorii dinafară ai poporului nostru, a arătat poporului român că toţi aceştia îi sunt duşmani de moarte, care se vor împotrivi cu furie năzuinţelor sale de libertate socială şi naţională. Bălcescu a înfierat atitudinea trădătoare a boerimii, care pentru a-şi apăra privilegiile de castă „face apel la baionetele străine". El a condamnat deasemeni cu asprime atitudinea cosmopolită trădătoare a liberalilor burghezi, care se ploconeau în faţa guvernelor apusene şi în faţa sultanului.

In timp ce bratienii şi eliazii propovăduiau teza cosmopolită, antipatriotică după care poporul nostru nu-şi va putea obţine libertatea şi independenţa naţională decât prin „generozitatea" Franţei, Angliei — adică a capitaliştilor francezi şi englezi — Bălcescu cerea poporului român să se fereacă de aceste iluzii primejdioase. Poporul român — arăta Bălcescu — îşi va cuceri libertatea şi independenţa naţională nu prin mila guvernelor apusene, ci sprijinindu-se pe ajutorul frăţesc al celorlalte popoare asuprite. „Pentru a crea naţiunea, în zadar veţi ruga pe la porţile împăraţilor, pe la uşile miniştrilor lor. Ei nu vă pot da nimic, căci nici vor, nici pot. Fiţi gata, dar, a o lua voi, fiindcă împăraţii, domnii şi boierii pământului nu dau fără numai aceea ce le smulg popoarele".

Dezvăluind cu perspicacitate acţiunea trădătoare, antinaţională a claselor exploatatoare, Bălcescu n'a văzut clar în ce condiţii este posibilă realizarea eliberării naţionale ceeace arată limitele istorice ale gândirii sale. Dacă această părere a lui Bălcescu a fost infirmată de desfăşurarea istoriei, în schimb ideile sale cu privire la independenţa naţională, înflăcăratul său patriotism, atitudinea sa antişovină şi anticosmopolită au fost şi sunt un neprecupeţit act de acuzare împotriva monstruoasei coaliţii burghezo-moşiereşti, care a chemat în locul paşalelor şi beilor turci — pe capitaliştii străini, oferindu-le în acelaş timp bogăţiile şi independenţa ţării noastre.

Burghezia a dus până la capăt trădarea începută la 1848, a instaurat fascismul, a transformat ţara într'un paşalio hitlerist, a împins-o pe calea dezastrului naţional.

Cuvintele de foc cu care marele patriot Nicolae Bălcescu l-a stigmatizat cu un veac în urmă pe trădătorii revoluţiei dela 1848, îi înfierează astăzi cu însutită putere pe urmaşii acestora, pe lepădăturile din rândurile exploatatorilor, care s'au vândut duşmanului de moarte al independenţei naţionale a ţării noastre — imperialismul american — şi nu se dau înapoi dela nicio crimă pentru a lovi în viaţa liberă şi fericită a poporului român.

Steagul libertăţilor naţionale şi democratice, steagul independenţei naţionale, călcat în picioare şi aruncat peste bord de burghezie, a fost ridicat şi dus până la capăt de clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist.

Cu ajutorul frăţesc al marii Uniuni Sovietice eliberatoare, poporul român şi-a împlinit năzuinţa de veacuri, cucerindu-şi pentru întâia oară în istoria sa adevărata independenţă naţională.

Independenţa naţională a Republicii Populare Române are acea trăinicie pe care o visa Bălcescu, fiindcă este independenţa naţională a unei ţări în care clasele exploatatoare au fost izgonite dela putere şi care s'a eliberat din ghiarele imperialismului, a unei ţări cu un regim politic dintre cele mai înaintate din lume şi cu o economie în plină dezvoltare; independenţa noastră naţională este trainică fiindcă poporul nostru nu e singur, ci luptă cu hotărîre în rândurile uriaşului lagăr al păcii şi democraţiei, în frunte cu puternica Ţară a Socialismului biruitor, apărătoarea consecventă a independenţei naţionale a popoarelor.

In apărarea libertăţilor democratice şi a independenţei naţionale, poporul nostru îl simte astăzi alături de sine pe marele Nicolae Bălcescu, găseşte în opera sa o tradiţie minunată de patriotism înflăcărat, de solidaritate cu lupta popoarelor pentru libertate şi independenţă naţională, un îndemn la luptă neîmpăcată împotriva vrăjmaşilor interni şi externi ai independenţei naţionale şi ai democraţiei — imperialiştii americano-englezi şi slugile lor — şi un izvor nesecat de forţă în lupta pentru un viitor fericit, socialist.

Inmânarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“ scriitorului sovietic Ilya Ehrenburg

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite :

La 27 Ianuarie a avut loc înmânarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“ eminentului scriitor sovietic Ilya Ehrenburg, cunoscut luptător pentru pace. In sala „Sverdlov“ din Kremlin, unde a avut loc solemnitatea înmânării Premiului, au fost de faţă cunoscuţi scriitori, oameni de ştiinţă şi de artă, reprezentanţi ai sindicatelor şi ziarişti sovietici.

Asistenţa a întâmpinat cu căldură pe I. G. Ehrenburg.

La masa prezidiului au luat loc : acad. D. V. Skobelţin, preşedintele Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaţionale Stalin ; Louis Aragon, vicepreşedinte al Comitetului ; Anna Seghers, laureată a Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“ ; N. S. Tihonov, preşedintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii şi alţii.

După ce a dat citire hotărîrii din 20 Decembrie 1952 a Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaţionale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“, acad. Skobelţin a caracterizat în cuvinte calde rolul lui I. Ehrenburg în lupta popoarelor pentru cauza păcii şi i-a înmânat diploma şi medalia de aur cu chipul lui I. V. Stalin.

Laureatul a fost salutat în numele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii de **N. S. Tihonov**, în numele scriitorilor sovietici de **A. A. Surkov**, în numele femeilor sovietice de **Z. P. Maradudina**, inginer la Uzina de stat Nr. I de rulmenţi „L. M. Kaganovici“ din Moscova, şi în numele tineretului sovietic de **V. N. Kirlcenko**, student la universitatea de stat „M. V. Lomonosov“ din Moscova.

Scriitorul francez **Louis Aragon** a rostit o cuvântare emoţionantă. El a vorbit despre prietenia dintre popoarele sovietic şi francez care constituie una din condiţiile păcii în întreaga lume. „Vorbesc astăzi, a spus Aragon, în numele poporului francez, care a fost izvorul forţei creatoare a lui Molière şi Diderot, Balzac şi Victor Hugo, Zola şi Henry Barbusse. Poporul francez este poporul care a distrus Bastilia şi, luând cerul cu asalt, a instaurat Comuna din Paris ; poporul care a făcut ca pământul nostru să ardă sub călcâiul ocupanţilor germano-fascişti şi al trădătorilor dela Vichy şi care a ascultat seri dearândul informaţiile despre legendarele fapte de arme ale Armatei Roşii, care constituiau pentru el o sursă de speranţă şi inspiraţie, poporul care poartă în inimă numele Stalingrad ; poporul despre care Maurice Thorez a spus că nu va lupta niciodată împotriva Uniunii Sovietice.

Decernarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“ lui Ilya Ehrenburg, subliniază în ochii poporului francez întreaga însemnătate a marii prietenii tradiţionale dintre popoarele francez şi sovietic pentru cauza păcii în întreaga lume“.

In numele oamenilor culturii din Germania, Ehrenburg a fost salutat de **Anna Seghers**. Ea a vorbit despre meritele scriitorilor sovietici, care au luptat în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva duşmanului comun al popoarelor sovietic şi german — fascismul hitlerist. In cuvinte calde, scriitoarea a subliniat sentimentele pe care le trezesc operele lui Ilya Ehrenburg în sufletul milioanelor de cititori din întreaga lume.

Laureatul a fost salutat deasemenea de scriitorul columbian **Jorge Salamea**, care în prezent vizitează U.R.S.S. El a felicitat pe laureat în numele scriitorilor progresişti din America Latină şi a exprimat admiraţia acestora faţă de „operele miilor de scriitori sovietici, care de mulţi ani creează în cele 16 republici sovietice libere ale ţării o literatură nouă, ce oferă o imagine veridică şi nobilă a vieţii“.

A luat apoi cuvântul Ilya Ehrenburg, care a fost ascultat cu o deosebită atenţie de întreaga asistenţă.

Cuvântarea lui Ilya Ehrenburg

„Acordându-mi înalta distincţie, membrii Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaţionale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“ au vrut desigur să releve nu atât modesta mea contribuţie la cauza apărării păcii, cât munca, actele de eroism şi buna voinţă ale tuturor oamenilor sovietici, rolul culturii noastre înaintate, profund umaniste, lupta plină de abnegaţie a poporului nostru.

Nu există în lume un popor care să preţuiască pacea mai mult decât poporul nostru. El a cunoscut toate grozăviile războiului, plătind cu sângele lui libertatea omenirii. In această clipă mare pentru mine mă gândesc la tovarăşii şi prietenii căzuţi, la cei care şi-au dat viaţa pentru a salva patria şi dreptul tuturor oamenilor cinstiţi la pace şi demnitate omenească.

Poporul sovietic este devotat păcii nu numai pentrucă cunoaşte grozăviile războiului. El crede în justeţea şi vitalitatea idealurilor sale. Republica Sovietică s'a născut cu cuvintele „Pace lumii“ şi la noi nu sunt oameni care să se lase atraşi de propovăduirea urii carbe, de proslăvirea bombelor sau bacteriilor, de îndemnurile la distrugeri şi asasinate.

Poporul nostru este devotat cauzei păcii nu pentrucă s'ar teme de război — el urăşte războiul. După încercările prin care am trecut nu putem fi intimidaţi. N'am uitat zilele când împotriva noastră s'a năpustit o armată care avea faima de a fi cea mai puternică, care se pregătea de mulţi ani pentru invazie, o armată binecuvântată şi înzestrată de toţi rechinii din lume. Luptând piept la piept am rezistat şi am învins. Numai zece ani ne despart de epopeea Stalingradului. Poate că guvernanţii Americii au uitat acest lucru. Noi însă nu l-am uitat şi ameninţările lor nu ne sperie. Dacă suntem pentru pace, aceasta este pentrucă triumful ideilor noastre şi năzuinţelor noastre este indisolubil legat de triumful păcii. Pentru a opri mersul istoriei, guvernanţii Americii sunt gata să distrugă totul şi pe toţi. Noi apărăm pe toţi copiii oriunde s'ar găsi, noi ştim că, pe lângă sutele de milioane de prieteni, avem încă un aliat : viitorul omenirii.

Oricare ar fi naţionalitatea unui om sovietic el este în primul rând un patriot al patriei sale şi un adevărat internaţionalist, adversar al discriminării rasiale sau naţionale, susţinător al înfrăţirii, apărător neînfricat al păcii.

Când un om sovietic întinde mâna, această mână nu ordonă şi nu cere ajutor, această mână este gata să sprijine, această mână este mâna unui prieten. Dacă la adunările şi congresele partizanilor păcii, delegaţii tuturor ţărilor ascultă cu atenţie cuvintele reprezentanţilor sovietici, este pentrucă la baza acestor cuvinte se află munca, liniştea, puterea unui mare popor.

Fiecare cetăţean sovietic poate să spună cu glas tare că este adept al cauzei păcii. Nu aceeaşi este soarta multora dintre prietenii noştri din alte ţări. Sunt mândru că numele meu stă alături de numele prietenilor noştri, alături de numele prietenilor mei Fréderic Joliot-Curie, Pietro Nenni, Paul Robeson, Yves Farge, Jorge Amado şi alţi luptători nobili care, în condiţiile cele mai grele, apără fericirea concetăţenilor lor şi fraţia popoarelor. In cadrul acestei solemnităţi, vreau să amintesc de partizanii păcii pe care forţele reacţiunii îi prigonesc, îi persecută, îi torturează, îi ucid ; vreau să vorbesc de bezna închisorilor, de interogatorii, de procese, de sângele vărsat, de curajul multor şi multor oameni dintre aceştia. Ştiu că prin aceste cuvinte exprim gândurile şi sentimentele tuturor oamenilor sovietici.

Nu e mult de când partizanii păcii erau oameni înaintaţi ai epocii. Astăzi, după Congresul dela Viena, avem dreptul să spunem că partizanii păcii sunt popoarele. Da, popoarele s'au maturizat, s'au întărit, ele îşi apără căminele, onoarea, cultura naţională, independenţa, securitatea. Fără pace nu există însă independenţă. Fără pace nu există securitate nici pentru căminul familiei, nici pentru căminul poporului.

Guvernanţii Americii nu vor să asculte glasul raţiunii. Astăzi se aud şi mai tare blestemele lor sinistre, este şi mai vădită zarva lor care nu prevesteşte nimic bun. Nu există mărşăvie dela care să se dea înlături. Nu există crimă în faţa căreia să ezite. Ei îşi pierd capul pentrucă şi-au pierdut speranţa. Pacea e în ofensivă şi pacea va învinge.

Mi s'a acordat o înaltă cinste — dreptul de a purta pe piept chipul omului care este mereu viu în inimile tuturor oamenilor sovietici, în inimile tuturor oamenilor iubitori de pace din zilele noastre. Când vorbesc despre acest om mare, clarvăzător şi drept, mă gândesc la poporul nostru : el nu pot fi despărţiţi unul de altul. Poporul nostru nu poate fi despărţit nici de celelalte popoare din lume. Este o fericire să fii soldat în marea armată a păcii şi atât timp cât îmi va bate inima voi lupta împreună cu toţi pentru înfrăţirea popoarelor, pentru cultură, pentru viitor, împotriva beznei, josniciei şi războiului“. **(Aplauze furtunoase).**

Impotriva ratificării tratatelor războinice dela Bonn şi Paris

BERLIN 28 (Agerpres).— Ziarul „Neues Deutschland“ a publicat un apel comun al Conducerii Partidului Comunist din Germania, al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez şi al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania către poporul german şi poporul francez. In apel se subliniază că popoarele german şi francez sunt ameninţate de marea primejdie a unui nou război. Cu ajutorul tratatelor dela Bonn şi Paris, S.U.A. vor să creeze „armata europeană“ agresivă, să reînvie în Germania occidentală maşina de război hitleristă, să transforme această parte a Germaniei într'un cap de pod în vederea unei agresiuni împotriva U.R.S.S. şi a poporului francez. Aceste tratate contribue la renaşterea militarismului şi imperialismului german, care intenţionează să obţină cu ajutorul S.U.A. dominaţia precumpănitoare în Europa şi care, atunci când se va simţi îndeajuns de puternic, va încerca în mod inevitabil, să pună în aplicare vechile sale planuri agresive. Astfel, tratatele dela Bonn şi Paris cuprind în sine ameninţarea unui război între Germania şi Franţa.

Pentru a înfăptui această politică criminală, forţele reacţionare, în frunte cu imperialiştii americani, se străduesc pe toate căile să înăbuşe rezistenţa naţională a popoarelor francez şi german, să înăbuşe mişcarea populară pentru pace.

In apel se subliniază mai departe că popoarele francez şi german doresc pacea, că francezii şi germanii nu vor deveni mercenari ai imperialiştilor, că nu vor duce război nici împotriva U.R.S.S. şi nici unul împotriva celuilalt. Ambele popoare, se spune în încheierea apelului, sprijină eforturile Uniunii Sovietice în vederea soluţionării paşnice a problemei germane. Pentru a se stabili relaţii paşnice, trainice între Franţa şi Germania este necesar să fie înlăturat tratatul general şi să se renunţe la pregătirile pentru un război de agresiune. Popoarele francez şi german au şi obţinut o mare victorie, întrucât până în prezent ele au împiedicat ratificarea tratatelor dela Bonn şi Paris. Intensificându-şi lupta, ele pot înlătura definitiv aceste tratate. Ambele popoare cer convocarea unei conferinţe a celor patru puteri în vederea soluţionării paşnice a problemei germane.

Invăţătorii, profesorii şi oamenii de ştiinţă francezi şi germani luptă pentru zădărnicirea unui nou război

BERLIN 28 (Agerpres). — A.D.N. transmite :

Un grup de 12.000 învăţători, profesori şi oameni de ştiinţă francezi au adresat învăţătorilor, profesorilor şi oamenilor de ştiinţă germani un apel în care se spune printre altele :

„In curând la Bonn şi Paris vor fi convocate parlamentele pentru ratificarea tratatelor occidentale şi a tratatului cu privire la „armata europeană“.

Având în vedere că este vorba de hotărîri extrem de importante, noi, profesorii francezi, am hotărît să ne adresăm direct dvs. învăţătorilor, profesorilor şi oamenilor de ştiinţă germani, pentru a vă aduce la cunoştinţă că suntem profund îngrijoraţi de aceasta şi pentru a vă ruga să examinaţi împreună cu noi toate mijloacele necesare în vederea preîntâmpinării unui nou război.

Amintind nenumăratele suferinţe pe care ocupanţii hitlerişti le-au adus poporului francez şi arătând că în prezent se creează o armată germană sub comanda generalilor care au ocupat la timpul lor Franţa, reprezentanţii intelectualităţii franceze protestează împotriva protectului de creare a „armatei europene“ ; în apelul lor ei scriu :

Ne pronunţăm împotriva acestui tratat, deoarece el reprezintă în momentul de faţă cel mai mare obstacol în calea reglementării paşnice a problemei germane. Considerăm că acest lucru este extrem de important şi pentru dvs., deoarece noi nu pornim dela considerente şovine sau dela intenţia ascunsă de a pune Germania într'o situaţie de subordonare. Suntem mânaţi numai de dorinţa de a înlătura tot ce poate împiedica rezolvarea generală a problemei germane, rezolvare care trebue să ...ducă la împăcarea celor două popoare ale noastre şi la pace în Europa... Pe baza celor spuse mai sus noi credem că dvs., ca şi noi, trebue să porniţi o acţiune comună pentru a împiedica deslănţuirea celui de al treilea război mondial sau a unui nou război între popoarele noastre. De ambele părţi ale Rinului trebue să răsune glasurile hotărîte şi pline de autoritate ale salariaţilor din învăţământ pentru a trezi opinia publică, pentru a exercita presiune asupra parlamentelor naţionale şi a împiedica ratificarea tratatelor dela Bonn şi Paris.

In încheierea apelului învăţătorilor, profesorilor şi oamenilor de ştiinţă francezi se spune :

„Propunem, ca în cadrul mai multor întâlniri (la care pot fi invitaţi şi reprezentanţi ai profesorilor din instituţiile de învăţământ din celelalte ţări ale Europei), învăţătorii, profesorii şi oamenii de ştiinţă din Germania şi Franţa să-şi precizeze în comun ţelurile şi să elaboreze o hotărîre acceptabilă pentru ambele popoare, pe care s'o prezinte apoi politicienilor din ţările lor“.

Comitetul de pregătire al sindicatului oamenilor de ştiinţă din Republica Democrată Germană, „Ştiinţa“, a adresat învăţătorilor, profesorilor şi oamenilor de ştiinţă francezi din instituţiile de învăţământ o scrisoare de răspuns în care se spune printre altele :

Comitetul de pregătire al sindicatului „Ştiinţa“, din care fac parte reprezentanţi cunoscuţi, oameni de ştiinţă germani, salută cu căldură apelul profesorilor progresişti din instituţiile de învăţământ franceze şi îi încredinţează că vor sprijini în totul năzuinţele lor.

Insufleţiţi de solidaritatea tovărăşească în lupta pentru cauza păcii şi libertăţii popoarelor noastre, în interesul suveranităţii naţionale a popoarelor noastre, vă întindem mâna vouă, colegi francezi, în numele tuturor oamenilor de ştiinţă, profesorilor şi învăţătorilor din instituţiile de învăţământ din Republica Democrată Germană.

Comitetul de pregătire al sindicatului oamenilor de ştiinţă din R. D. Germană a adresat zilele acestea o scrisoare deschisă tuturor oamenilor de ştiinţă germani în care se spune între altele:

Dovediţi colegilor şi prietenilor noştri francezi — ai căror reprezentanţi au participat în cadrul Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena la examinarea propunerilor comune cu privire la stabilirea de relaţii paşnice între Franţa şi Germania — că dvs., în calitate de oameni de ştiinţă ai Republicii Democrate Germane, sprijiniţi cu hotărîre declaraţia preşedintelui nostru, Wilhelm Pieck, cu privire la relaţiile germano-franceze.

In încheierea scrisorii sale deschise, Comitetul de pregătire al sindicatului „Ştiinţa“ cheamă pe oamenii de ştiinţă, profesorii şi învăţătorii din Republica Democrată Germană să sprijine larg apelul oamenilor de ştiinţă şi profesorilor francezi în lupta împotriva tratatelor militariste dela Bonn şi Paris şi să antreneze la această luptă pe compatrioţii lor din Germania occidentală.

Emisiune închinată expoziţiei „R.P.R. pe drumul socialismului“ la postul de televiziune al Moscovei

MOSCOVA 28 Corespondentul agenţiei Agerpres transmite :

Luni 26 Ianuarie, postul de televiziune al Moscovei a prezentat o emisiune închinată expoziţiei „R.P.R. pe drumul socialismului“, deschisă în clădirea Casei cinematografiei din Moscova.

La începutul emisiunii, A. Denisov, preşedintele V.O.K.S.-ului a rostit un cuvânt introductiv.

Congresul pentru apărarea păcii din Coreea

PHENIAN 28 (Agerpres). — TASS

La 26 Ianuarie a avut loc la Phenian Congresul pentru apărarea păcii din Coreea. Din prezidiul Congresului au făcut parte : Pak Den Ai, laureată a Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare“, membrii Comitetului Central al Comitetului coreean pentru apărarea păcii şi membrii delegaţiei coreene la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Ten Don Hek, secretar al Comitetului coreean pentru apărarea păcii, a anunţat deschiderea Congresului. In aplauze care nu au contenit timp îndelungat, asistenţa a ales în prezidiul de onoare pe I. V. Stalin, Kim Ir Sen, Mao Tze-dun, Frédéric Joliot-Curie.

Raportul a fost prezentat de Ten Sen En. Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii — a declarat raportorul — a dovedit unitatea crescândă a partizanilor păcii şi a însufleţit pe patrioţii coreeni, care apără cu eroism libertatea şi independenţa lor naţională, la noi fapte de arme în marele război patriotic împotriva agresorilor americani. Hotărîrile Congresului întăresc credinţa poporului coreean în victoria sa.

Participanţii la Congresul pentru apărarea păcii din Coreea au adoptat în unanimitate rezoluţii prin care aprobă şi salută hotărîrile Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Patrioţii greci îşi apără cu dârzenie convingerile în faţa tribunalului fascist

ATENA 28 (Agerpres). — TASS

După cum relatează ziarul „Avghi“, la procesul grupului Ioanidu, în ziua de 27 Ianuarie au fost audiaţi acuzaţii şi avocaţii apărării. Acuzatul Dromazos, ziarist, a declarat :

„Nu noi suntem răspunzători de izbucnirea războiului civil, ci guvernul şi anglo-americanii. Nu noi facem spionaj în Grecia, ci anglo-americanii care cheltuiesc pentru aceasta sume imense şi întreţin sute de oameni în calitate de informatori. Aceste fapte reies şi dintr'un raport oficial trimis conducerii Uniunii Atlanticului de Nord. Sunt condamnat numai pentru că sunt comunist şi pentru că sunt credincios idealurilor democratice“.

Preşedintele tribunalului a întrerupt de repetate ori pe acuzatul Dromazos, împiedicându-l să-şi termine declaraţiile.

După aceasta, a vorbit acuzata E. Kottu. Răspunzând la întrebarea preşedintelui tribunalului, ea a confirmat că face parte din cele 500 de femei deportate care au semnat apelul pentru apărarea păcii adresat O.N.U. şi altor organizaţii internaţionale. Un membru al tribunalului a declarat atunci că tocmai faptul că a semnat acest apel intereseză tribunalul. In ciuda protestelor acuzaţilor, şi depoziţia acestei acuzate a fost întreruptă.

Procesul continuă.

Discursul preşedintelui Indiei

PARIS 28 (Agerpres). — Corespondentul din Delhi al agenţiei France Presse anunţă că preşedintele Indiei, Radjendra Prasad, a declarat într'un discurs radiodifuzat că India intenţionează „să se ţină de o parte şi să nu participe la vreo uniune militară“ sau la vreun bloc de ţări. Referindu-se la ştirile apărute în presă cu privire la intenţia Pakistanului de a adera la pactul Orientului Mijlociu, Prasad a condamnat cu asprime acest plan.

Protestul guvernului francez împotriva articolului jignitor din revista americană „Life“

PARIS 28 (Agerpres).— TASS

Ziarul „Le Figaro“ publică o ştire a corespondentului său din Washington, în care se spune că ambasada franceză din S.U.A. a protestat în mod oficial la 27 Ianuarie pe lângă Departamentul de Stat împotriva publicării în revista americană „Life“ a unui editorial pe care ea îl consideră „inadmisibil“.

„Ambasada franceză, se spune în ştirea transmisă de corespondentul ziarului „Le Figaro“, atrage atenţia organelor oficiale americane asupra consecinţelor primejdioase pe care le poate avea pentru relaţiile franco-americane un articol cuprinzând expresii jignitoare la adresa unei ţări prietene cu Statele Unite şi aliate cu ele“.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Opera de Stat : Rusalka (matineu), Don Pasquale (seara); **Naţional „I. L. Caragiale“** (sala Studio) : O noapte furtunoasă ; **Naţional „I. L. Caragiale“** (sala Comedia) : Bălcescu ; **Municipal :** Oameni de azi; **Armatei** (B-dul G-rai Magheru) : Jucătorii de cărţi şi Căsătoria ; **Armatei** (calea 13 Septembrie) : Pacea interzisă; **„C. Nottara“ :** Micii burghezi; **Tineretului :** Sinziana şi Pepelea; **Teatrul de Operetă:** Vânt de Libertate; **Teatrul Evreesc de Stat :** Hase di Iesolme; **Teatrul de Estradă :** Concert din muzica popoarelor; **Ţăndărică :** Căluţul cocoşat (ora 16).

CINEMATOGRAFE : Patria, Noiilor, N. Bălcescu, Flacăra : Fericirea furată ; **I. C. Frimu, Olga Bancic, 8 Mai, Const. David :** Compozitorul Glinka; **Republica, Bucureşti, 1 Mai, Gh. Doja, Libertăţii, Alex. Sahia :** Cuceritorii aerului ; **Elena Pavel :** Profesorul de dans ; **Lumina :** O noapte furtunoasă, Vizita, Lanţul slăbiciunilor, Arendaşul român; **Victoria :** In sat la noi; **23 August :** Fata cu părul cărunt ; **Alex. Popov :** Oropsiţii; **Mioriţa:** Prinţesa mofturoasă ; **Volga :** Caut o nevastă; **Donca Simo :** Fetiţele vieneze; **Cultural :** Pantofiorii fermecaţi; **Rahova:** Căluţul cocoşat ; **Vasile Roaită :** Cumpăna ; **7 Noembrie :** Căsătorie ciudată ; **Arta :** Impăratul brutarului (seria II-a); **Ilie Pintilie :** Flăcăul din oraşul nostru ; **T. Vladimirescu :** S'a întâmplat în luna Mai; **Unirea :** Noul Guliver; **Timpuri Noi** (Bulevard) : Zai şi Cic, Canalul Volga-Don, Prin regiunea Kirov, Ochiul magic; **Timpuri Noi** (Griviţa) : Răzbunarea rebutului, Cocoşelul şi diamantul, Complexul sportiv G.M.A., Daruri smulse naturii; **Popular :** Batalionul de mare.

Incheierea sesiunii Institutului de filosofie al Academiei de Ştiinţe a U. R. S. S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite :

La Moscova s'a încheiat sesiunea ştiinţifică a Institutului de filosofie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. consacrată operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.“, cuvântării rostite de I. V. Stalin la Congresul al XIX-lea al partidului şi hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.

La lucrările sesiunii, care a durat trei zile, au participat aproximativ 1.000 de oameni de ştiinţă, filosofi, economişti, istorici, jurişti, profesori dela instituţiile de învăţământ superior din Moscova şi din oraşele mari ale republicilor unionale.

Acad. F. Alexandrov, directorul Institutului de filosofie, a subliniat în cuvântul de deschidere că opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.“ şi cuvântarea rostită de tovarăşul Stalin la Congresul al XIX-lea al partidului constitue o mare contribuţie la teoria marxism-leninismului, la materialismul dialectic şi istoric şi marchează o nouă etapă în dezvoltarea întregii ştiinţe sociale.

Referindu-se la articolele publicate de revista „Bolşevik“ în care se aduceau elogii cărţulei antimarxiste a lui N. Voznesenski, Alexandrov a recunoscut că este răspunzător şi el pentru greşelile făcute de revista „Bolşevik“, deoarece a făcut parte din colegiul redacţional al revistei începând din anul 1949.

Vorbitorul a subliniat că o serie de lucrări publicate de Institutul de Filosofie au cuprins deasemenea o interpretare greşită a legilor obiective ale socialismului.

Participanţii la sesiune au ascultat şi dezbătut comunicările prezentate de prof. D. I. Cesnokov, M. D. Kammari, T. A. Stepanian, P. N. Gapocika, G. E. Glezerman, F. V. Konstantinov şi B. M. Kedrov.

Vorbitorii au subliniat că opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.“ şi cuvântarea rostită de tovarăşul Stalin la Congresul al XIX-lea al partidului constitue un model minunat de marxism creator, de dezvoltare a ştiinţei marxist-leniniste în spirit partinic, de unitate organică a teoriei şi practicii.

Vorbitorii au subliniat că interpretarea voluntaristă şi idealistă a problemei caracterului legilor economice ale societăţii socialiste, pe care o propagau unii oameni de ştiinţă sovietici a frânat serios elaborarea ştiinţifică a problemelor teoriei societăţii socialiste.

Participanţii la sesiune au adoptat un mesaj de salut către I. V. Stalin.

Comemorarea lui Nicolae Bălcescu la Moscova

MOSCOVA 28 Corespondentul Agenţiei „Agerpres“ transmite :

Marţi 27 Ianuarie a avut loc la sediul Asociaţiei unionale pentru relaţiile culturale cu străinătatea — V.O.K.S. şedinţa plenară a secţiei de ştiinţe sociale a V.O.K.S.-ului, închinată comemorării a 100 de ani dela moartea marelui revoluţionar democrat român Nicolae Bălcescu.

In prezenţa unui public numeros alcătuit din colaboratori ştiinţifici ai institutelor Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., profesori ai Universităţii şi institutelor din Moscova şi studenţi, academicianul L. Ivanov, vicepreşedinte al secţiei de ştiinţe sociale, a deschis şedinţa, arătând importanţa deosebită a figurii lui Bălcescu în istoria poporului român şi subliniind dragostea cu care poporul român, astăzi dezrobit de sub jugul moşierilor şi al capitaliştilor, soarbe forţe noi din exemplul vieţii şi operei lui Bălcescu, în lupta sa pentru făurirea unei vieţi noi.

Academicianul Evghenii Tarlé, laureat al Premiului Stalin, a vorbit apoi pe larg despre viaţa şi activitatea revoluţionară a lui Nicolae Bălcescu. Vorbitorul a arătat că personalitatea lui Bălcescu impresionează pe cercetători în primul rând prin marea sa frumuseţe morală. In rândurile revoluţionarilor europeni dela 1848, Nicolae Bălcescu ocupă unul dintre primele locuri, datorită tocmai acestei minunate frumuseţi morale şi datorită înălţimii şi limpezimii gândirii sale politice şi sociale.

Academicianul Tarlé a scos în evidenţă extraordinara consecvenţă revoluţionară a lui Bălcescu, poziţia sa hotărîtă şi principială în toate marile problemo ale revoluţiei dela 1848. Academicianul Tarlé a reliefat apoi marea valoare ştiinţifică a operei istorice a lui Bălcescu, care a luminat căile şi perspectivele luptei revoluţionare cu concluziile studierii profunde a istoriei patriei sale.

In încheiere, academicianul Tarlé a arătat că numele lui Bălcescu este înscris cu litere de aur în istoria luptei revoluţionare a poporului român, alături de numele lui Horia şi Tudor Vladimirescu. Deşi reprezentant al unui popor mic, Bălcescu a adus o contribuţie importantă la dezvoltarea gândirii revoluţionare europene, ilustrând în chip sugestiv cunoscuta teză staliniştă că orice popor, mare sau mic, aduce o contribuţie preţioasă la tezaurul culturii mondiale.

Conferinţa a fost aplaudată îndelung.

După conferinţă au fost prezentate un film documentar româneso în culori şi filmul „Mitrea Cocor“.

La şedinţă a participat deasemenea ambasadorul Mihail Dalea şi alţi membri ai ambasadei R.P.R. la Moscova.

O lecţie usturătoare

După cum a anunţat agenţia reacţionară americană „United Press“, aşanumitele „trupe O.N.U.“ au deslănţuit Duminică un atac împotriva poziţiilor de pe înălţimea T. Bone deţinută de forţele populare coreene. Agenţiile de presă burgheze din Occident au arătat că nu era vorba de un atac obişnuit, ci de unul de mare amploare, „pe care observatori militari au fost invitaţi să-l urmărească dintr'un punct avantajos“, — după cum mărturiseşte agenţia „Reuter“.

Cum s'a soldat acest atac al agresorilor americani ? Spre marea dezamăgire a observatorilor militari şi, desigur, în primul rând a comandamentului american, înălţimea T. Bone n'a putut fi cucerită, atacatorii fiind nevoiţi, sub presiunea contraatacului forţelor populare coreene şi ale voluntarilor chinezi, să dea bir cu fugiţii lăsând numeroşi morţi şi răniţi în urma lor.

Acest eşec militar suferit de trupele de invazie a prilejuit nenumărate comentarii în cercurile politice din Washington şi în presa burgheză americană. Comentariile arată că dezamăgirea „strategilor“ americani provine de acolo că atacul asupra înălţimii T. Bone urma să fie semnalul unei ofensive de mai mari proporţii, în cadrul „măsurilor“ pe care „le preocteză Eisenhower pentru a pune capăt războiului din Coreea“, — cum se exprimă „United Press“ A pune capăt războiului din Coreea înseamnă aşadar, după cercurile conducătoare americane, nu încetarea focului în Coreea, ci prelungirea ostilităţilor şi extinderea agresiunii americane împotriva R. P. Chineze.

Presa americană recunoaşte că începerea a noi operaţiuni aventuroase, de felul acelor preconizate de Eisenhower, pune în faţa armatei americane perspectiva unor pierderi şi mai grele. „New York Herald Tribune“ scrie pe şleau că „incercarea de a distruge sistemul de apărare construit deacurmezişul Coreei, ar necesita cheltuieli uriaşe în vieţi omeneşti şi eforturi“, iar „United Press“ transmite că „membrii Congresului sunt convinşi că americanii trebue să fie pregătiţi să facă faţă unor noi pierderi mai grele“.

In ceeace priveşte perspectivele extinderii războiului în China, acestea sunt şi mai întunecate. „Rezultatele atacului nereuşit de Duminică — scrie „New York Daily Mirror“ — par să constitue răspunsul pentru cei care pledează pentru trecerea frontierei dela Yalu în vederea rezolvării întregii situaţii“. Cu alte cuvinte, un atac împotriva R. P. Chineze ar însemna înfrângerea zdrobitoare pentru trupele americane.

In faţa acestei situaţii, care a dezvăluit încă odată slăbiciunile organice şi adânci ale armatei S.U.A. şi ale comandamentului ei şi esenţa aventuristă a strategiei şi tacticii militariştilor americani în Coreea, ziarul „Chicago Tribune“ cheamă la ordine : „Inainte de a adopta măsuri mai vaste pentru a pune capăt războiului coreean (citeşte: pentru extinderea lui) preşedintele Eisenhower ar face mai bine să insufle un oarecare simţ militar elementar comandanţilor de pe câmpul de luptă“. Şi oare nu pentru faptul că prin eşecurile sale repetate, comandamentul american a dezvăluit în faţa întregii lumi o serie întreagă de slăbiciuni, ziarul citat, ruşinându-se parcă pentru prestigiul şifonat al patronilor săi cere ca „o curte marţială... să se ocupe de această, problemă?“

In faţa perspectivelor deloc roze ale aventurii americane în Coreea, în presa reacţionară americană răzbat ecouri care îndeamnă cercurile conducătoare din S.U.A. la prudenţă. Astfel, „New York Herald Tribune“ cere să se caute „şi altceva decât o „victorie“ militară pe peninsula coreeană“. Presa trusturilor caută „soluţii“. Dacă este vorba de soluţii, una singură este justă şi eficace. Aceea pe care o susţin toţi partizanii păcii : încetarea imediată a tuturor operaţiunilor militare în Coreea, încheierea armistiţiului, retragerea trupelor străine şi rezolvarea pe cale paşnică a problemei coreene.

E. M.

Turneul internaţional de şah al R. P. R.

In sala de festivităţi a Palatului Ministerului Căilor Ferate au continuat să se desfăşoare eri după amiază partidele întrerupte în primele două runde ale Turneului internaţional de şah al R.P.R.

Atenţia sutelor de spectatori s'a concentrat îndeosebi spre partidele Boleslavski—Trolanescu, Petrosian—Golombek şi O'Kelly—Rădulescu. Studiind poziţiile pieselor din momentul întreruperii partidei, marele maestru internaţional L. Szabo (R.P.U.) şi tânărul nostru reprezentant V. Ciocâltea au căzut de acord asupra remizei fără a mai continua jocul. Acelaş lucru l-au făcut şi maeştrii Şt. Szabo (R.P.R.) şi B. Sliwa (R.P. Polonă). Deşi la întreruperea partidei marele maestru internaţional I. Boleslavski (U.R.S.S.) avea un avantaj poziţional, partenerul său de joc, maestrul O. Trolanescu a reuşit să menţină echilibrul partidei. După 3 mutări, cei doi şahişti au căzut de acord asupra remizei.

In partida susţinută cu maestrul englez Golombek, marele maestru Petrosian (U.R.S.S.) şi-a valorificat avantajul material cu mare precizie, reuşind să obţină victoria la mutarea 72.

Maestrul belgian O'Kelly a continuat partida cu M. Rădulescu manifestând o superioritate evidentă, datorită avantajului său poziţional. In continuare, neputând opri transformarea unui pion, maestrul M. Rădulescu a fost nevoit să se recunoască învins la mutarea 51.

Maestrul Şt. Szabo, care la întrerupere avea un avantaj poziţional în partida cu maestrul E. Reicher, nu a reuşit să-şi valorifice acest avantaj şi se părea că partida va fi remiză. In continuarea jocului, E. Reicher a făcut însă o mutare greşită, ceeace a permis partenerului său să obţină un avantaj material hotărîtor pentru victorie.

Partida întreruptă dintre O. Trolanescu şi O'Kelly nu s'a putut continua eri, fiind amânată pentru Duminică.

Până în prezent jucătorii B. Spaski, T. Petrosian, L. Szabo, B. Sliwa, G. Barcza şi Şt. Szabo au câte 1½ puncte ; V. Smislov, I. Boleslavski, A. O'Kelly, J. Sajtar, G. Stoltz, O. Barda şi V. Ciocâltea au câte un punct iar A. Toluş, M. Filip, M. Rădulescu, H. Golombek, Z. Milev şi O. Troianescu au câte ½ punct.

Astăzi după amiază începând dela orele 17, se vor desfăşura în sala Teatrului C.G.M. următoarele partide în runda a treia a turneului : Reicher—Toluş, Sliwa—Barcza, Filip — Şt. Szabo, Boleslavski — Stolz, O'Kelly—Sajtar, Barda—Trolanescu, Golombek—Rădulescu, L. Szabo—Petrosian, Spaski—Milev, Smislov—Ciocâltea.

TOMA POPA
candidat maestru,
antrenor de şah

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scânteii“, Tel. 7.60.10 şi 7.60.40. Tiparul : Combinatul poligrafic „CASA SCANTEII“. — Abonamente: individuale lunar lei 5; colective pentru muncitori, ţărani şi intelectuali lei 4.